

HOTĂRÂRE nr.
pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile
geografice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. III alin. (2) din Legea nr. 112/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

ART. 1

Se aprobă Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 2

Prevederile Hotărârii nr. 1134/2010 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 809 din 3 decembrie 2010 rămân aplicabile cererilor de înregistrare a mărcilor depuse și procedurilor aflate în derulare anterior intrării în vigoare a prezentei Hotărâri.

Prezenta Hotărâre transpune prevederile art. 23 alin. (2), art. 24 alin. (2), art. 25 alin. (5), art. 27 lit. a), art. 30 alin. (2), art. 43 alin. (2), art. 49 alin. (1) și (3) ale Directivei (UE) 2015/2.436 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr.336 din 23 decembrie 2015.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

ANEXĂ

REGULAMENT

de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

- a) lege - Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată;
 - b) regulament - Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată;
 - c) BOPI - Buletinul Oficial de Proprietate Industrială pe suport hârtie sau electronic, publicat și pe pagina web a O.S.I.M. www.osim.ro ;
 - d) OMPI - Organizația Mondială de Proprietate Intelectuală;
 - e) Gazeta OMPI - publicația oficială OMPI privind mărcile înregistrate pe cale internațională;
 - f) EUIPO - Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală;
 - g) Clasificarea de la Viena - clasificarea instituită prin Aranjamentul de la Viena care instituie clasificarea internațională a elementelor figurative ale mărcilor, întocmit la Viena la 12 iunie 1973 și modificat la 1 octombrie 1985 și la care România a aderat prin Legea nr. 3/1998 pentru aderarea României la aranjamentele instituind o clasificare internațională în domeniul proprietății industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 14 ianuarie 1998;
 - h) regulament comun - Regulamentul de aplicare a Aranjamentului de la Madrid, ratificat de România prin Decretul nr. 1.176/1968, și Protocolului referitor la aranjament privind înregistrarea internațională a mărcilor, adoptat la Madrid la 27 iunie 1989, ratificat de România prin Legea nr. 5/1998 pentru ratificarea Protocolului referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, adoptat la Madrid la 27 iunie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 15 ianuarie 1998;
 - i) persoană interesată - orice persoană care are un interes legitim legat de o cerere de înregistrare a mărcii sau de o marcă înregistrată și ale cărei interese ar putea fi prejudiciate;
 - j) oponent – persoana care formulează o opoziție, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (1) din lege
 - k) contestator – persoana care formulează o contestație, în temeiul dispozițiilor art. 97 din lege.
- (2) Termenii și expresiile definite în art. 3 din lege au același înțeles în prezentul regulament.

ART. 2

Aria de aplicare a legii

(1) Legea este aplicabilă tuturor mărcilor individuale, colective sau de certificare, fie că sunt mărci de produse sau de servicii.

(2) Indicațiile geografice ale produselor sunt protejate în România conform dispozițiilor legii, reglementărilor europene și convențiilor internaționale la care România este parte.

ART. 3

Limba oficială

Cererile de înregistrare a mărcilor și indicațiilor geografice și orice alte cereri cu privire la mărcile și indicațiile geografice depuse spre înregistrare sau înregistrate, precum și întreaga corespondență referitoare la acestea vor fi depuse la OSIM în limba română.

ART. 4

Reprezentarea prin mandatar

(1) Solicitantul, titularul sau orice persoană interesată poate fi reprezentat(ă) în procedurile în fața OSIM printr-un mandatar autorizat, cu domiciliul sau sediul în România.

(2) Dacă solicitantul, titularul sau persoana interesată nu este reprezentat(ă) de un mandatar potrivit alin. (1) și nici nu are domiciliul, sediul sau vreo unitate industrială sau comercială efectivă și funcțională pe teritoriul României, trebuie să își aleagă o adresă de corespondență în România, pe care o comunică la OSIM, în scopul efectuării oricăror proceduri în fața OSIM. Modificarea adresei de corespondență prin menționarea unei noi adrese sau renunțarea la adresa de corespondență se face numai după achitarea taxei prevăzute de lege pentru modificări în situația juridică a mărcii.

(3) Solicitantul, titularul sau persoana interesată, care nu are nici domiciliul, nici sediul și nici o unitate industrială sau comercială efectivă și funcțională pe teritoriul Uniunii Europene ori în Spațiul Economic European, va fi reprezentat în mod obligatoriu, prin mandatar autorizat, cu excepția procedurii de depunere a unei cereri.

(4) Desemnarea mandatului se face printr-o comunicare scrisă la OSIM, denumită procură, care va conține numele și semnătura solicitantului, titularului mărcii sau persoanei interesate, după caz, întinderea mandatului, data acordării și durata acestuia; desemnarea mandatului după depunerea cererii de marcă atât pe cale națională, cât și pe cale internațională se face cu achitarea taxei legale.

(5) Procura se va putea referi la una sau mai multe cereri de înregistrare ori mărci înregistrate sau la toate cererile de înregistrare ori la toate mărcile înregistrate, existente sau viitoare, ale persoanei care a dat mandatul.

(6) Când o procură generală a fost dată conform alin. (5), comunicarea la OSIM a unui exemplar va fi suficientă, sub condiția ca mandatarul să indice în fiecare cerere ulterioară procura în baza căreia acționează.

(7) Declarația de retragere a cererii de înregistrare a unei mărci sau de renunțare la înregistrarea mărcii precum și orice acte vizând un transfer de drepturi cu privire la o marcă vor putea fi făcute prin mandatar numai pe baza unui mandat special, care să menționeze expres actul renunțării, retragerii ori al transmiterii.

(8) În cazul în care solicitantul cererii de înregistrare a unei mărci este reprezentat prin mandatar, acesta poate semna cererea de înregistrare a mărcii pe baza procurii date de solicitant.

(9) Orice corespondență privind o cerere de înregistrare a mărcii sau o marcă înregistrată transmisă în numele solicitantului sau titularului nu are efect în lipsa procurii de reprezentare. Procura de reprezentare depusă după expirarea termenului de 30 de zile de la data primirii notificării din partea OSIM nu este luată în considerare. În lipsa procurii, procedurile continuă cu solicitantul sau titularul, după caz. Orice act procedural efectuat de către mandatar, cu excepția depunerii cererii de înregistrare a mărcii, este considerat nerealizat în cazul în care nu este confirmat de către persoana reprezentată în termen de 10 zile de la primirea notificării din partea OSIM în acest sens.

(10) Solicitantul, titularul sau persoana interesată nu poate avea decât un mandatar. Dacă mai multe persoane sunt indicate în procura de reprezentare, numai cea indicată pe primul loc este considerată mandatar.

(11) Dacă un mandatar a fost desemnat în condițiile prevăzute la alin. (4) pentru o cerere de înregistrare a unei mărci sau pentru o marcă înregistrată OSIM înscrie în Registrul mărcilor mențiunea că solicitantul ori titularul are mandatar, precum și numele ori denumirea și adresa sau sediul mandatarului.

(12) Orice înscriere cu privire la desemnarea unui mandatar conform alin. (11) este radiată, dacă radierea este cerută printr-o comunicare scrisă semnată de solicitant, titular sau mandatar.

(13) Înscrierea mandatarului este radiată din oficiu de către OSIM când un nou mandatar este desemnat sau în cazul în care o schimbare de titular a fost înscrisă fără ca noul titular să își desemneze un mandatar.

(14) Radierea înscrierii mandatarului produce efect de la data la care OSIM a primit comunicarea de solicitare a radierii conform alin. (12) sau, după caz, de la data la care OSIM a radiat din oficiu înscrierea mandatarului, potrivit alin. (13).

ART. 5

Pluralitatea de solicitanți sau titulari

(1) Când mai multe persoane sunt solicitanți sau titulari ai unei mărci, aceștia vor desemna unul dintre solicitanți sau titulari pentru corespondență cu OSIM; în caz contrar, OSIM va purta corespondență cu prima persoană indicată în cererea de înregistrare a mărcii.

(2) În cazul pluralității de solicitanți ai unei cereri de înregistrare de marcă sau de titulari ai unei mărci înregistrate, reprezentarea se poate face printr-un singur mandatar desemnat de aceștia.

ART. 6

Termene

(1) Termenele stabilite pe zile cuprind zile calendaristice și nu includ nici ziua când a început și nici ziua când s-a împlinit termenul. Termenele stabilite pe luni se împlinesc în ziua lunii corespunzătoare zilei de plecare.

(2) Termenul care, începând la 29, 30, 31 ale lunii, se împlinește într-o lună care nu are asemenea zi, se va socoti împlinit în prima zi a lunii următoare. Termenul care se împlinește într-

o zi de sărbătoare legală sau într-o zi nelucrătoare se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

(3) Termenele încep să curgă de la data comunicării actelor de procedură, înțelegându-se prin aceasta data la care actul emis de OSIM a fost primit de solicitant, titular, persoana interesată sau mandatar, după caz. Confirmarea primirii actului se face prin orice mențiune care atestă în mod explicit data primirii acestuia de către destinatar.

(4) Actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau la un serviciu de curierat este socotit a fi făcut în termen. Recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea făcută de serviciul de curierat pe actul depus, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată.

(5) Se consideră că actul a fost comunicat solicitantului, titularului, persoanei interesate ori mandatarului, după caz, și atunci când acesta a primit sub semnătură copie de pe act sau a cerut comunicarea actului unei alte părți.

(6) Neîndeplinirea actelor de procedură în termen nu atrage sancțiunile prevăzute de lege și de prezentul regulament, dacă solicitantul sau titularul dovedește că s-a aflat într-un caz fortuit și dacă îndeplinește procedura într-un termen de 30 de zile de la încetarea cauzei, dar nu mai mult de 6 luni de la data la care procedura trebuia îndeplinită.

(7) În aplicarea dispozițiilor alin. (6) nerespectarea termenului trebuie să fie un fapt al părții în procedura în fața OSIM și nu un fapt al reprezentantului acesteia. Solicitantul sau titularul poate fi repus în situația anterioară în baza unei cereri motivate, însoțită de dovezile corespunzătoare. Cererea se soluționează în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii la OSIM.

(8) Dispozițiile alin. (6) nu sunt aplicabile cu privire la repunerea în:

- a) termenul de invocare a priorității conform art. 14 alin. (1) din lege;
- b) termenul pentru formularea unei observații sau opoziții;
- c) termenul pentru formularea unei contestații la Comisia de contestații.

ART. 7

Semnătura

(1) Cererile și alte acte de procedură depuse la OSIM trebuie să poarte semnătura solicitantului, titularului, persoanei interesate sau a mandatarului, după caz.

(2) În cazul în care este utilizată semnătura electronică, tipul de semnătură electronică acceptat în cadrul procedurilor de înregistrare a mărcilor este semnătura electronică calificată.

(3) Condițiile tehnice privind transmiterea documentelor prin mijloace electronice stabilesc potrivit instrucțiunilor emise de directorul general al OSIM.

CAP. II

Cererea de înregistrare a unei mărci

ART. 8

Prezentarea și conținutul cererii

(1) Cererea de înregistrare a mărcii se întocmește într-un singur exemplar, pe un formular-tip, pus la dispoziție pe pagina de internet a OSIM www.osim.ro.

(2) Cererea trebuie să conțină următoarele elemente:

- a) solicitarea expresă de înregistrare a unei mărci;
- b) o declarație care să indice faptul că cererea are ca scop înregistrarea unei mărci colective în temeiul arti. 62 din lege sau, după caz, înregistrarea unei mărci de certificare în temeiul art. 68 din lege;
- c) numele și prenumele sau denumirea, precum și adresa ori sediul solicitantului;
- d) când solicitantul este cetățean străin, denumirea statului căruia acesta îi aparține, denumirea statului în care solicitantul își are domiciliul sau, după caz, denumirea statului în care solicitantul are o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;
- e) când solicitantul este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum și denumirea statului a cărui legislație îi guvernează statutul organic;
- f) când solicitantul are un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;
- g) în cazul în care se revendică, conform art. 12 alin. (2) din lege, o prioritate dintr-o cerere anterioară, o declarație de invocare a dreptului de prioritate, cu indicarea statului și a datei primului depozit;
- h) în cazul în care se revendică, conform art. 13 alin. (1) din lege, o prioritate rezultând din prezentarea produselor sau serviciilor într-o expoziție, o declarație de invocare a priorității de expoziție, cu indicarea locului și a denumirii expoziției, precum și a datei introducerii produselor sau serviciilor în expoziție;
- i) o reprezentare a mărcii, în conformitate cu art. 9 din prezentul regulament.
- j) lista produselor și serviciilor pentru care este solicitată înregistrarea mărcii, în conformitate cu art. 10 din lege.
- k) semnătura solicitantului ori a mandatarului său, după caz.

(3) Cererea de înregistrare a mărcii va fi însoțită de dovada de plată a taxelor de depunere și de publicare a acesteia, care se examinează potrivit art.18 din lege.

(4) Documentele de plată a taxelor legale trebuie să conțină explicit datele necesare pentru identificarea cererii de înregistrare a mărcii și a procedurii pentru care se achită taxa; în caz contrar, documentele de plată nu sunt luate în considerare.

(5) Cererea de înregistrare a mărcii va fi completată suplimentar cu următoarele documente, după caz:

- a) când solicitantul a declarat că dorește să beneficieze, conform art. 12 alin. (2) din lege, de prioritatea unei cereri anterioare, un document care să certifice data constituirii primului depozit

al mărcii, eliberat de o altă administrație națională, însoțit de traducerea conformă cu originalul, în limba română;

b) când solicitantul a declarat că dorește să beneficieze, conform art. 13 alin. (1) din lege, de o prioritate de expoziție ca urmare a expunerii mărcii într-o expoziție oficial recunoscută, se va depune un document care să ateste că marca a fost aplicată la produsele sau serviciile prezentate în expoziție și care să menționeze data introducerii acestora în expoziție, eliberat de organizatorul expoziției, însoțit de traducerea documentului în limba română;

c) procura de reprezentare a solicitantului în fața OSIM, întocmită în limba română conform cerințelor art. 4 alin. (4) sau însoțită de traducerea acesteia în limba română;

d) regulamentul de utilizare a mărcii colective;

e) regulamentul de utilizare a mărcii de certificare;

f) documentul din care să rezulte exercitarea legală a activității de certificare sau dovada înregistrării mărcii de certificare în țara de origine.

(6) În aplicarea alin. (5) lit. b), solicitantul va depune certificatul de prioritate de expoziție sau un document echivalent, care va conține cel puțin următoarele informații:

a) numele manifestării expoziționale la care s-a participat;

b) locul și perioada desfășurării expoziției;

c) organizatorul expoziției, datele de identificare ale acestuia și semnătura;

d) lista de produse și/sau servicii care s-au prezentat publicului sub marca respectivă, precum și momentul introducerii acesteia în expoziție;

e) numele și semnătura persoanei autorizate din partea organizatorului care certifică autenticitatea documentului;

f) data eliberării certificatului sau documentului.

Art. 9

Reprezentarea mărcii

(1) Marca trebuie să fie reprezentată într-o formă corespunzătoare cu ajutorul tehnologiei general disponibile, astfel încât aceasta să poată fi reprodusă în Registrul mărcilor într-un mod clar, precis, autonom, ușor accesibil, inteligibil, durabil și obiectiv și să permită autorităților competente și publicului să stabilească cu claritate și cu precizie obiectul protecției conferite titularului.

(2) În funcție de tipul mărcii solicitate, reprezentarea trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

(a) în cazul unei *mărci verbale*, compuse exclusiv din cuvinte sau din litere, cifre, alte caractere tipografice standard sau o combinație a acestora, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri a semnului în caractere standard, fără nicio reprezentare grafică sau culoare;

(b) în cazul unei *mărci figurative*, pentru care se utilizează caractere, o stilizare sau o dispunere nestandardizată ori o reprezentare grafică sau o culoare, inclusiv mărci care constau

exclusiv în elemente figurative sau într-o combinație de elemente verbale și figurative, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri a semnelui care indică toate elementele și, dacă este cazul, culorile sale;

(c) în cazul unei *mărci tridimensionale*, compuse dintr-o formă tridimensională sau extinse la o astfel de formă, inclusiv containerele, ambalajele, produsul în sine sau aspectul acestora, marca este reprezentată prin depunerea fie a unei reproduceri grafice a formei, inclusiv a unei imagini generate de calculator, fie a unei reproduceri fotografice. Reproducerea grafică sau fotografică poate conține diferite moduri de vizualizare. În cazul în care reprezentarea nu este furnizată electronic, ea poate conține până la șase moduri de vizualizare diferite.

(d) În cazul unei *mărci de poziționare*, care constă în modul specific în care marca este amplasată sau aplicată pe produse, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri care identifică în mod corespunzător poziția și dimensiunea mărcii sau proporția acesteia față de produsele relevante. Elementele care nu fac parte din obiectul înregistrării sunt indicate vizual, de preferință prin linii întrerupte sau punctate. Reprezentarea poate fi însoțită de o descriere care să detalieze modul în care semnul este aplicat pe produse;

(e) în cazul unei *mărci dinamice*, compusă exclusiv dintr-un set de elemente grafice care se repetă cu regularitate (marcă dinamică), marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri care prezintă modelul repetitiv. Reprezentarea poate fi însoțită de o descriere care să detalieze modul în care elementele sale se repetă cu regularitate;

(f) în cazul unei *mărci de culoare*, compusă exclusiv dintr-o singură culoare fără contururi, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri a culorii, însoțită de indicarea culorii respective prin trimitere la un cod de culori general recunoscut; în cazul în care marca este compusă exclusiv dintr-o combinație de culori fără contururi, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri care indică dispunerea sistematică a combinației de culori într-o manieră uniformă și prestabilă, însoțită de indicarea respectivelor culori prin trimitere la un cod de culori general recunoscut. De asemenea, poate fi adăugată o descriere care indică dispunerea sistematică a culorilor;

(g) în cazul unei *mărci sonore*, compuse exclusiv dintr-un sunet sau dintr-o combinație de sunete, marca este reprezentată prin depunerea unui fișier audio care reproduce sunetul sau printr-o reprezentare precisă a sunetului în note muzicale;

(h) în cazul unei *mărci în mișcare*, compuse dintr-o deplasare sau o schimbare a poziției elementelor mărcii, marca este reprezentată prin depunerea unui fișier video sau printr-o serie de imagini statice secvențiale care arată deplasarea sau schimbarea de poziție. În cazul în care se utilizează imagini statice, acestea pot fi numerotate sau însoțite de o descriere care să explice succesiunea lor;

(i) în cazul unei *mărci multimedia*, compuse dintr-o combinație de imagini și de sunete sau extinse la o astfel de combinație, marca este reprezentată prin depunerea unui fișier audiovizual care conține combinația imaginilor și a sunetelor;

(j) în cazul unei *mărci hologramă*, compuse din elemente cu caracteristici holografice, marca este reprezentată prin depunerea unui fișier video sau a unei reproduceri grafice sau

fotografice conținând vizualizările necesare pentru a identifica într-o măsură suficientă efectul holografic în ansamblul său.

(3) În cazul în care cererea de înregistrare a mărcii se referă la oricare dintre tipurile de mărci enumerate la alin. 2, aceasta va conține o mențiune expresă în acest sens. Reprezentarea mărcii și descrierea, acolo unde este necesară, trebuie să fie în concordanță.

(4) În cazul în care marca nu corespunde niciunuia dintre tipurile enumerate la alin. (2), reprezentarea sa trebuie să corespundă cerințelor stabilite la alin. (1) și poate fi însoțită de o descriere.

(5) În cazul în care reprezentarea mărcii este furnizată electronic, formatele și dimensiunea fișierului electronic, precum și orice alte specificații tehnice relevante sunt stabilite prin Instrucțiuni ale Directorului General OSIM.

(6) În cazul în care reprezentarea nu este furnizată electronic, marca este reprodusă pe o filă de hârtie separată, care nu trebuie să depășească dimensiunea DIN A4 (29,7 cm înălțime, 21 cm lățime) și care trebuie să aibă o margine de cel puțin 2,5 cm de jur împrejur și să conțină toate imaginile sau vizualizările relevante.

(7) În cazul în care orientarea corectă a mărcii nu este evidentă, ea trebuie indicată prin mențiunea „sus” pe fiecare reproducere.

(8) Reproducerea mărcii trebuie să fie de o calitate care să permită micșorarea sau mărirea acesteia la o dimensiune de 8/ 8 cm.

(9) Prezentarea unui eșantion sau a unei mostre nu constituie o reprezentare corespunzătoare a mărcii.

Art. 10

Lista cuprinzând produse și servicii

(1) În aplicarea art. 10 din lege, produsele și serviciile pentru care se solicită protecția mărcii sunt indicate de către solicitant cu suficientă claritate și precizie pentru a permite autorităților competente și agenților economici să determine, bazându-se exclusiv pe identificarea respectivă, întinderea protecției solicitate.

(2) În cazul în care se solicită înregistrarea mărcii pentru cel puțin două clase, produsele și serviciile se grupează în funcție de clasele cuprinse în Clasificarea Nisa, fiecare grup de produse sau servicii fiind precedat de numărul clasei căreia îi aparține și sunt prezentate în ordinea claselor.

(3) Utilizarea indicațiilor generale incluse în titlurile claselor cuprinse în Clasificarea Nisa sau a altor termeni generali, este permisă dacă sunt respectate cerințele de claritate și precizie prevăzute la art. 10 din lege.

(4) Cererea care conține indicații sau termeni neclari sau imprecizi se respinge, dacă solicitantul nu prezintă o formulare acceptabilă în termenul prevăzut la art.19 alin. (3) din lege.

(5) Dacă este necesar, Serviciul mărci și indicații geografice, în procedura de examinare preliminară a cererii de înregistrare a mărcii, procedează la reclassificarea listei depuse astfel încât

aceasta să fie în conformitate cu Clasificarea de la Nisa și notifică solicitantului lista de produse și/sau servicii astfel clasificată, precum și taxa prevăzută de lege pentru această procedură efectuată.

(6) Când lista produselor/serviciilor este depusă de solicitant deja clasificată conform Clasificării de la Nisa, OSIM procedează la verificarea clasificării listei depuse, iar în cazul unor erori sau inadvertențe îi comunică solicitantului varianta corectă, urmând ca acesta să achite taxa de reclasificare efectuată.

CAP. III

Procedura de înregistrare a mărcii

ART. 11

Depunerea cererii de înregistrare a mărcii la OSIM

(1) Înregistrarea unei mărci se solicită la OSIM de către persoane fizice sau juridice de drept public sau de drept privat, direct ori printr-un mandatar.

(2) Depunerea unei cereri de înregistrare a unei mărci la OSIM se poate face:

a) direct la Registratura generală a OSIM;

b) prin poștă sau curierat;

c) pe cale electronică, respectiv on-line în pagina de internet a OSIM www.osim.ro.

(3) Compartimentul depuneri cereri PI menționează pe cerere anul, luna și ziua primirii și înscrie cererile în ordinea primirii. Cererile primite la OSIM, după orele legale de lucru, în zilele de repaus săptămânal sau de sărbătoare legală, se înscriu în prima zi lucrătoare.

(4) Compartimentul depuneri cereri PI transmite de îndată cererea de înregistrare a mărcii Serviciului mărci și indicații geografice pentru a fi examinată.

ART. 12

Constituirea depozitului reglementar

(1) În termen de 7 zile de la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii Serviciul mărci și indicații geografice examinează dacă cererea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 9 alin. (1) din lege și în caz afirmativ, atribuie dată de depozit cererii.

(2) Serviciul Mărci și indicații geografice verifică lista de produse și servicii din punctul de vedere al concordanței cu Clasificarea de la Nisa, iar în cazul în care marca conține și un element figurativ, clasifică elementul figurativ în concordanță cu Clasificarea de la Viena.

(3) În cazul în care din cererea de înregistrare a mărcii lipsesc unele dintre elementele prevăzute la art. 9 alin. (1) din lege, OSIM notifică solicitantului lipsurile constatate. Dacă solicitantul completează lipsurile în termenul prevăzut la art. 18 alin. (2) din lege, data depozitului va fi data la care toate aceste elemente au fost comunicate la OSIM.

(4) În cazul în care solicitantul nu completează cererea în termenul prevăzute la art. 18 alin. (2) din lege, OSIM va decide respingerea cererii, iar dacă taxele de publicare și examinare a cererii au fost achitate, le va restitui solicitantului.

(5) În cazul în care solicitantul cererii de înregistrare a mărcii este din afara Uniunii Europene sau a Spațiului Economic European și nu a desemnat în formularul cererii un mandatar, OSIM constată că nu sunt îndeplinite condițiile de constituire a depozitului reglementar și acordă un termen de 30 de zile pentru completarea cererii, conform dispozițiilor art.18 alin.(2) din lege.

(6) Notificarea privind atribuirea datei de depozit se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la emiterea acesteia.

(7) Pentru orice alte lipsuri ale cererii de înregistrare a mărcii, dacă solicitantul nu completează cererea în termenul notificat de OSIM, cererea se respinge.

(8) Cererea poate include și o declarație a solicitantului că semnul a dobândit caracter distinctiv prin utilizare, în sensul prevăzut de art. 5 alin. 2 din lege, precum și dovezile corespunzătoare.

ART. 13

Divizarea cererii de înregistrare a mărcii sau a mărcii înregistrate

(1) Solicitantul sau titularul poate cere divizarea cererii de înregistrare a mărcii sau a mărcii înregistrate, în condițiile art. 17 din lege, declarând că în cazul produselor sau serviciilor enumerate în cererea divizionară cererea de înregistrare a mărcii trebuie să fie tratată ca o cerere separată.

(2) Declarația de divizare va conține următoarele elemente:

(a) numărul de depozit al cererii sau numărul mărcii;

(b) numele și prenumele sau denumirea, precum și adresa ori sediul solicitantului sau titularului;

(c) lista produselor sau a serviciilor care fac obiectul cererii divizionare sau, în cazul în care se urmărește divizarea în mai mult de o cerere divizionară, lista produselor sau a serviciilor vizate de fiecare cerere divizionară;

(d) lista produselor sau a serviciilor care rămân în cererea inițială.

(3) OSIM constituie un dosar separat pentru fiecare cerere divizionară, care conține o copie completă a dosarului cererii inițiale, declarația de divizare și corespondența aferentă. Fiecare cerere divizionară primește un număr nou de înregistrare și păstrează data de depozit și / sau de prioritate din cererea inițială.

(4) Publicarea cererii divizionare conține elementele prevăzute la art. 15 alin. (2).

(5) Declarația privind divizarea unei cereri de înregistrare a mărcii sau a unei mărci înregistrate este irevocabilă.

(6) Solicitantul cererii de înregistrare a mărcii sau titularul mărcii înregistrate va depune documentele cerute de OSIM pentru divizarea cererii sau înregistrării inițiale și va plăti taxa legală în termen de 30 de zile de la data solicitării divizării. În caz contrar, OSIM va lua act că solicitantul sau titularul a renunțat la divizarea cererii sau înregistrării inițiale.

ART. 14

Priorități revendicate

(1) Dacă este revendicată prioritatea unui sau unor depozite anterioare în aplicarea art. 12 alin.

(2) din lege, solicitantul dispune de un termen de 30 de zile cu începere de la data cererii de înregistrare a mărcii, pentru a comunica la OSIM documentul eliberat de administrația națională care atestă prioritatea invocată, din care să rezulte numărul de dosar atribuit cererii anterioare ori numărul înregistrării anterioare și traducerea vizată la art. 8 alin. (5) lit. a).

(3) Dacă o prioritate de expoziție, în sensul art. 13 din lege, este revendicată, solicitantul dispune de un termen de 30 de zile, cu începere de la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii, pentru a comunica la OSIM documentele prevăzute la art. 8 alin. (5) lit. b).

ART. 15

Publicarea cererii

(1) Cererile de înregistrare a mărcilor pentru care se constată că sunt îndeplinite condițiile legale se publică în BOPI, în format electronic, pe pagina de internet a OSIM, conform prevederilor art. 19 din lege.

(2) Publicarea cererii de înregistrare a mărcii va conține:

a) numele sau denumirea și adresa ori sediul solicitantului;

b) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului;

c) reprezentarea mărcii, însoțită de elementele și descrierile menționate la art. 9, dacă este cazul; reprezentarea furnizată sub forma unui fișier electronic poate fi pusă la dispoziție printr-un link către fișierul respectiv, după caz;

d) lista produselor și a serviciilor, grupate pe clase conform clasificării de la Nisa, fiecare grup fiind precedat de numărul de clasă din clasificarea menționată căreia îi aparține grupul de produse sau de servicii și prezentat în ordinea respectivei clasificări;

e) indicele clasificării de la Viena;

f) data de depozit și numărul de depozit;

g) indicații privind prioritatea invocată;

h) mențiunea că marca este individuală, colectivă sau de certificare, după caz;

i) data publicării cererii.

(3) În aplicarea dispozițiilor art. 19 alin. (2) din lege, solicitantul primește o notificare, care poate fi contestată în termenul și cu procedura prevăzută la art. 97 din lege. Dacă notificarea nu a fost desființată printr-o hotărâre definitivă, taxa de publicare se restituie solicitantului.

(4) Atunci când publicarea unei cereri de înregistrare sau a unei mărci înregistrate comportă, din motive imputabile OSIM, o eroare sau anumite lipsuri, OSIM procedează la rectificare din oficiu ori la cererea solicitantului. Rectificarea nu va fi supusă niciunei taxe și se publică în BOPI.

ART. 16

Observația

(1) Orice persoană interesată poate formula, în termenul prevăzut la art. 20 din lege, o observație privind cererea de înregistrare a mărcii, pentru oricare dintre motivele absolute de refuz prevăzute la art. 5 din lege.

(2) Observația va fi formulată în scris cu indicarea numărului cererii de înregistrare la care se referă și nu este supusă niciunei taxe.

(3) În cadrul procedurii Observației, persoana menționată la alin. (1) nu dobândește calitatea de parte în procedura de examinare a cererii și nu va primi nicio comunicare din partea OSIM.

(4) Observația formulată se notifică solicitantului, care poate prezenta comentarii cu privire la aceasta.

(5) Observația se analizează în cadrul procedurii de examinare a cererii de înregistrare a mărcii.

ART. 17

Procedura de examinare a cererii de înregistrare a mărcii

(1) OSIM examinează cererea de înregistrare a mărcii în termen de maximum 6 luni de la publicarea cererii, cu condiția achitării taxei de examinare.

(2) Dacă după constituirea depozitului reglementar și publicarea cererii se constată că taxa de examinare și, după caz, taxa de reclasificare nu sunt achitate, OSIM acordă solicitantului un termen de 30 de zile de la depunerea cererii pentru regularizarea plății.

(3) În cazul în care taxa de examinare nu a fost achitată în termenul prevăzut la art. 16 alin. (1) din lege, OSIM va decide respingerea cererii de înregistrare a mărcii.

(4) Examinarea de fond a cererii de înregistrare a mărcii se efectuează în baza prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din lege.

(5) În cazul în care în urma examinării motivelor absolute de refuz rezultă că există unul sau mai multe dintre motivele legale care împiedică înregistrarea mărcii, OSIM transmite solicitantului un Aviz de refuz provizoriu, invitându-l să își prezinte într-un termen de 30 de zile un punct de vedere asupra acestui refuz.

(6) Termenul prevăzut la alin. (5) poate fi prelungit cu o nouă perioadă de 30 de zile la cererea solicitantului, cu condiția plății taxei legale; cererea de prelungire împreună cu dovada achitării taxei legale aferente se depun la OSIM anterior expirării termenului inițial; în caz contrar solicitarea de prelungire nu este luată în considerare.

(7) În cazul în care solicitantul nu răspunde în termen la avizul de refuz provizoriu sau argumentele prezentate nu sunt în măsură să înlăture motivele de refuz, OSIM va decide, după caz, admiterea cererii de înregistrare a mărcii cu limitarea listei de produse/servicii solicitate sau respingerea cererii de înregistrare a mărcii.

(8) În cazul în care răspunsul solicitantului la avizul de refuz provizoriu conține argumente și motive temeinice privind înregistrarea mărcii, acestea pot fi admise în tot sau în parte. În această situație Serviciul mărci și indicații geografice OSIM poate decide înregistrarea mărcii.

(9) OSIM finalizează examinarea cererii de înregistrare a mărcii printr-o decizie de admitere sau de respingere a cererii de înregistrare, care se comunică solicitantului în termen de 7 zile de la emitere. Decizia de admitere poate fi parțială, atunci când se constată, în urma examinării de fond, că numai pentru unele produse / servicii dintre cele indicate inițial în cerere sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 5 din lege.

(10) În cadrul procedurii de examinare a motivelor absolute de refuz la înregistrarea mărcii, sunt refuzate la înregistrare semnele conținând embleme sau părți din emblema europeană a cărui titular este Consiliul Europei.

(11) Pentru a aprecia dacă o marcă conține semne cu înaltă valoare simbolică, în special un simbol religios, OSIM poate să ceară avizul autorităților competente.

(12) Pentru a aprecia dacă o marcă conține ecusoane, embleme, blazoane, semne heraldice, altele decât cele avute în vedere de art. 6 ter din Convenția de la Paris, OSIM poate cere solicitantului să depună avizul autorităților competente.

(13) La examinarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 5 alin. (1) lit. g), h), i) și j) din lege vor fi consultate și registrele aferente ale Comisiei Europene, la care accesul este public.

(14) În aplicarea dispozițiilor art. 22 din lege, declarația privind neinvocarea unui drept exclusiv asupra unui element neesențial al mărcii cerută de OSIM este avută în vedere la examinarea pe fond a cererii. Declarația depusă de solicitant din proprie inițiativă nu este luată în considerare la examinarea pe fond a cererii dacă se constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale care impun o astfel de declarație.

(15) Deciziile privind cererile de înregistrare a mărcilor în examinarea de fond se iau de către examinatorul dosarului în cauză.

ART 18

Publicarea admiterii cererii de înregistrare a mărcii în urma examinării de fond.

(1) Deciziile de admitere a cererilor de înregistrare a mărcilor emise în urma examinării de fond se publică în BOPI în format electronic, pe pagina de internet a OSIM, în vederea formulării opozițiilor prevăzute la art. 26 din lege.

(2) Publicarea deciziilor prevăzute la alin. (1) va conține:

- a) numele sau denumirea și adresa ori sediul solicitantului;
- b) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului;
- c) reprezentarea mărcii, în condițiile prevăzute la art. 15 alin. (2) lit. c);
- d) lista produselor și a serviciilor, grupate pe clase conform clasificării de la Nisa, fiecare grup fiind precedat de numărul de clasă din clasificarea menționată căreia îi aparține grupul de produse sau de servicii și prezentat în ordinea respectivei clasificări;
- e) indicele clasificării de la Viena;
- f) data de depozit și numărul de depozit;
- g) indicații privind prioritatea invocată;
- h) mențiunea că marca este individuală, colectivă sau de certificare, după caz;
- i) declarația prevăzută la art. 22 din lege, dacă este cazul

- j) regulamentul de utilizare a mărcii colective;
- k) regulamentul de utilizare a mărcii de certificare;
- l) data publicării.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care o decizie de respingere a unei cereri de înregistrare a unei mărci a fost desființată printr-o hotărâre rămasă definitivă.

ART. 19

Opoziția

(1) Orice persoană interesată poate formula opoziție la înregistrarea unei mărci pentru motivele relative de refuz, prevăzute la art. 6 din lege. Argumente referitoare la motive absolute de refuz sunt inadmisibile în cadrul procedurii de opoziție.

(2) Actul de opoziție trebuie să conțină:

a) indicații privind cererea de înregistrare a mărcii împotriva căreia se formulează opoziția, respectiv numărul acesteia, numele sau denumirea solicitantului, precum și menționarea produselor și/sau serviciilor împotriva cărora se formulează opoziția;

b) indicații privind cererea de înregistrare a mărcii, marca înregistrată sau dreptul anterior dobândit pe care se întemeiază opoziția, respectiv număr de înregistrare, data de depunere și, dacă sunt disponibile, data de înregistrare și data de prioritate a mărcii anterioare;

c) motivele pe care se bazează opoziția, prezentate prin indicarea unuia sau mai multor motive dintre cele prevăzute la art. 6 alin. (1) sau (3) din lege în raport cu fiecare dintre mărcile sau drepturile anterioare invocate de către partea care a formulat opoziția;

d) o reprezentare și, după caz, o descriere a mărcii anterioare sau a altui drept anterior, precum și documente din care să reiasă că oponentul este deținătorul dreptului anterior invocat;

e) produsele și serviciile pentru care marca anterioară a fost înregistrată sau cerută la înregistrare ori pentru care marca anterioară este notoriu cunoscută sau se bucură de renume în România;

f) datele de identificare ale oponentului în conformitate cu cerințele prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. b),c),d);

g) în cazul în care opoziția este formulată de către un licențiat sau de către o persoană care, în temeiul legislației relevante a Uniunii sau al legislației naționale, are dreptul de a exercita un drept anterior, o declarație în acest sens și indicații referitoare la împuternicire sau la dreptul de a depune o opoziție;

h) în cazul în care oponentul a desemnat un mandatar sau în cazul în care reprezentarea prin mandatar este obligatorie în temeiul art. 15 alin. (2) din lege, datele de identificare ale mandatarului în conformitate cu cerințele prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. e); în în acest caz, este necesar ca odată cu actul de opoziție să se depună și procura de reprezentare semnată de oponent.

(3) Actul de opoziție va fi însoțit de dovada achitării taxei legale de examinare a opoziției.

(4) În cazul în care taxa de examinare a opoziției nu a fost achitată înaintea expirării termenului prevăzut la art. 26 alin. (1) din lege, actul de opoziție se consideră ca nefiind depus. Taxa de

examinare a opoziției achitată după expirarea acestui termen, se rambursează părții care a formulat opoziția.

(5) Actul de opoziție poate conține, de asemenea, o prezentare detaliată a motivelor, faptelor și argumentelor pe care se bazează opoziția precum și înscrisurile doveditoare.

(6) Termenul pentru formularea opoziției în cazul mărcilor naționale curge de la data publicării deciziei de admitere a cererii de înregistrare în format electronic în BOPI, iar pentru mărcile înregistrate pe cale internațională, termenul pentru formularea opoziției curge de la publicarea acestora, în format electronic în Gazeta OMPI.

(7) În cazul în care actul de opoziție nu îndeplinește cerințele prevăzute la alin (2) lit. a), b), c) și deficiențele respective nu au fost remediate înaintea expirării termenului de formulare a opoziției, OSIM respinge opoziția ca fiind inadmisibilă.

(8) În cazul în care actul de opoziție nu respectă dispozițiile alin. (2) lit. d-h) sau alin. (3), OSIM informează partea care a formulat opoziția în consecință și o invită să remedieze deficiențele constatate în termen de 30 de zile. În cazul în care deficiențele nu sunt remediate în termenul acordat, actul de opoziție se respinge ca fiind inadmisibil.

(9) În cazul în care au fost formulate mai multe opoziții împotriva aceleiași cereri de înregistrare a mărcii care sunt admisibile, acestea vor fi conexe și examinate într-o procedură unică la finalul căreia va fi emisă o singură decizie.

(10) OSIM comunică opoziția solicitantului numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (2) și (3) și acordă un termen de 2 luni pentru soluționarea amiabilă. Termenul poate fi prelungit cu o perioadă care nu va depăși 3 luni, la cererea comună a părților, care se depune la OSIM anterior expirării termenului inițial de 2 luni cu menționarea explicită a perioadei pentru care se solicită prelungirea.

(11) Dacă în termenul prevăzut la alin. (10) părțile ajung la o înțelegere și opoziția sau cererea de înregistrare a mărcii este retrasă, ori cererea de marcă este limitată la produse sau servicii care nu fac obiectul opoziției, OSIM constată încheierea procedurii de opoziție printr-o decizie emisă de Comisia de opoziții.

(12) Dacă în termenul prevăzut la alin. (10) părțile nu ajung la o înțelegere, OSIM notifică oponentul pentru a prezenta înscrisurile și argumentele în susținerea opoziției, acordând un termen de 30 de zile în acest sens.

(13) OSIM comunică solicitantului cererii de marcă înscrisurile și argumentele depuse de oponent conform alin. (12) și acordă un termen de 30 de zile pentru formularea unui punct de vedere cu privire la motivele opoziției.

(14) Dacă în termenul prevăzut la alin. (12) oponentul nu depune înscrisuri și argumente, solicitantul cererii de marcă este notificat pentru a depune punctul de vedere cu privire la opoziția care i-a fost comunicată conform alin. (10).

(15) În lipsa punctului de vedere al solicitantului, opoziția se soluționează pe baza actelor de la dosar.

(16) Înscrisurile depuse în cadrul procedurii de opoziție trebuie prezentate în atâtea exemplare câte sunt necesare pentru comunicare și un exemplar pentru OSIM.

(17) La cererea solicitantului, depusă la OSIM nu mai târziu de data la care expiră termenul prevăzut la alin. (13) sau (14), după caz, titularul mărcii opuse va prezenta OSIM dovada că:

a) în cursul unei perioade de 5 ani care precedă data depunerii sau data de prioritate a cererii de înregistrare a mărcii împotriva căreia s-a formulat opoziția, marca anterioară a făcut obiectul unei utilizări efective pe teritoriul României pentru produsele și serviciile pentru care acesta a fost înregistrată în cazul mărcilor protejate pe cale națională sau al mărcilor protejate pe cale internațională, valide în România, ori cel puțin pe teritoriul unui stat membru UE ori Spațiu Economic European în cazul mărcilor Uniunii Europene, pentru produsele și serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată sau este considerată notorie;

b) există motive justificate pentru neutilizarea mărcii opuse.

(18) Dispozițiile alin. (17) sunt aplicabile dacă procedura de înregistrare a mărcii anterioare s-a încheiat conform dispozițiilor art. 32 alin. 2 din lege, cu cel puțin 5 ani anterior datei de depunere a cererii sau datei de prioritate a cererii de înregistrare a mărcii cu privire la care s-a făcut opoziție. În ceea ce privește mărcile care au făcut obiectul unei înregistrări în temeiul acordurilor internaționale care produc efecte în România, perioada de cinci ani se calculează de la data la care marca nu mai poate fi respinsă sau nu mai poate face obiectul unei opoziții.

(19) În lipsa dovezilor de utilizare a mărcii opuse, în maximum 2 luni de la primirea notificării transmise de OSIM oponentului, actul de opoziție va fi respins.

(20) Dacă marca anterioară nu a fost utilizată decât pentru o parte dintre produsele / serviciile pentru care a fost înregistrată, aceasta se consideră înregistrată în sensul examinării opoziției, doar pentru acea parte de produse sau servicii.

(21) Dovezile de utilizare a mărcii opuse pot fi: ambalaje, etichete, cataloage, facturi, fotografii, anunțuri în jurnale, declarații scrise etc., pe baza cărora să poată fi stabilite locul, durata, întinderea și natura utilizării mărcii anterioare pentru bunurile sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată.

(22) Dovezile de utilizare a mărcii opuse depuse în termenul indicat la alin. (19) se comunică solicitantului cererii de înregistrare a mărcii, care își poate prezenta punctul de vedere cu privire la acestea în termen de 30 de zile de la comunicare. În lipsa punctului de vedere al solicitantului, OSIM poate decide asupra opoziției bazându-se numai pe documentele aflate la dosar.

(23) Opoziția formulată conform art. 26 din lege se soluționează de o comisie formată din 3 specialiști desemnați de șeful Serviciului mărci și indicații geografice, dintre care unul va fi examinatorul căruia i s-a repartizat cererea de înregistrare a mărcii.

(24) Comisia poate decide admiterea sau respingerea, în tot ori în parte, a opoziției sau poate lua act de retragerea opoziției, printr-o decizie motivată care se comunică părților.

ART. 20

Suspendarea opoziției

(1) Când procedura de opoziție a fost suspendată pentru motivele prevăzute la art. 29 alin (1) din lege, decizia de suspendare a opoziției conține cel puțin următoarele mențiuni:

a) elemente de identificare ale părților și ale cererii de marcă care face obiectul opoziției;

- b) temeiul de drept și motivele de fapt ale suspendării;
 - c) perioada suspendării.
- (2) Decizia de suspendare a opoziției se comunică părților și poate fi contestată în termen de 30 de zile de comunicare potrivit procedurii prevăzută la art. 97 alin. (1) din lege.
- (3) Oricând pe perioada suspendării, OSIM poate solicita părților să furnizeze informații sau documente din care să reiasă dacă mai subzistă motivul suspendării.
- (4) Atunci când se constată că motivele care au stat la baza suspendării opoziției nu mai subzistă, procedura de opoziție se reia, părțile urmând a fi notificate în acest sens.

ART. 21

Determinarea și dovedirea notorietății sau renumelui unei mărci

(1) Pentru a aprecia dacă o marcă este notorie sau de renume este necesar ca aceasta să fie larg cunoscută:

- a) pe teritoriul României; și
- b) pentru segmentul de public din România căruia se adresează produsele sau serviciile pentru care marca este utilizată.

(2) În sensul alin. (1) lit. b), segmentul de public va fi stabilit pe baza următoarelor elemente:

a) categoria de consumatori vizată pentru produsele sau serviciile la care se referă marca; identificarea categoriei de consumatori se face pe grupe de consumatori ai unor anumite produse sau servicii în legătură cu care marca este utilizată;

b) rețelele de distribuire a produselor sau serviciilor la care se referă marca.

(3) La opoziție sunt examinate motivele de refuz privind mărcile notorii sau de renume, cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 23 din lege. OSIM poate cere de la autoritățile publice, instituțiile publice, precum și de la persoane juridice de drept privat documente în vederea aprecierii notorietății în România.

(4) În aplicarea criteriului prevăzut la art. 23 lit. c) din lege, gradul de cunoaștere al unei mărci de către public poate fi apreciat în funcție de promovarea acesteia, inclusiv publicitatea și promovarea la târguri sau expoziții a produselor ori serviciilor la care se aplică marca.

(5) Notorietatea sau renumele unei mărci poate fi dovedită prin orice mijloc de probă.

(6) În susținerea notorietății sau renumelui unei mărci pe teritoriul României pot fi prezentate acte cum ar fi cele privind:

a) comercializarea sau punerea în vânzare a produselor ori prestarea de servicii sub marca notorie sau de renume;

b) importul sau exportul produselor pe care marca notorie sau de renume este aplicată;

c) publicitatea sau reclama produselor și serviciilor sub marca notorie sau de renume în România etc.

ART. 22

Încheierea procedurii de înregistrare a mărcii

- (1) Procedura de înregistrare a mărcii se consideră încheiată la data la care cererea de marcă admisă la înregistrare conform art. 25 alin. (1) și (3) din lege nu mai poate face obiectul unei opoziții sau, în cazul în care a fost depusă opoziție, la data la care decizia privind opoziția a devenit definitivă sau opoziția a fost retrasă.
- (2) Data încheierii procedurii de înregistrare a mărcii se înscrie în registru.

ART. 23

Înscrierea înregistrării mărcii în Registrul mărcilor

- (1) OSIM înscrie în registru acele mărci admise la înregistrare pentru care s-a încheiat procedura de înregistrare și eliberează certificatul de înregistrare a mărcii, cu plata taxei legale, în termen de 30 de zile de la data notificării titularului privind încheierea procedurii de înregistrare a mărcii.
- (2) Mărcile înscrise în Registrul mărcilor conform dispozițiilor alin. (1) se publică în BOPI în format electronic.
- (3) Publicarea înregistrării mărcii în BOPI se face cu mențiunea următoarelor elemente:
 - a) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului;
 - b) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului, dacă titularul are un mandatar desemnat în condițiile legii;
 - c) reproducerea mărcii, în conformitate cu art. 9;
 - d) lista de produse și servicii pentru care marca a fost înregistrată;
 - e) data de depozit și numărul de depozit, precum și numărul de înregistrare a mărcii;
 - f) indicații privind prioritatea invocată și recunoscută;
 - g) mențiunea că marca este colectivă sau de certificare, dacă este cazul, inclusiv regulamentul de utilizare;
 - h) mențiunea că marca a dobândit un caracter distinctiv înainte de data cererii de înregistrare a mărcii, ca urmare a utilizării acesteia, dacă este cazul;
 - i) declarația conform căreia solicitantul nu invocă un drept exclusiv asupra unui element al mărcii, în cazul prevăzut de art. 22 alin. (1) din lege.
- (4) Publicarea deciziei de respingerea a mărcii în conformitate cu dispozițiile art. 25 alin. (5) din lege se face cu menționarea elementelor prevăzute la alin. (3) lit. a)-g).
- (5) Înscrierea înregistrării mărcii în Registrul mărcilor, publicarea acesteia, precum și eliberarea certificatului de înregistrare al mărcii sunt supuse unei singure taxe în cuantumul prevăzut la pct. 8 din anexa nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 41/1998 privind taxele în domeniul protecției proprietății industriale și regimul de utilizare a acestora, republicată, cu modificările ulterioare.
- (6) Titularul poate solicita eliberarea de copii ale certificatului de înregistrare, conform cu originalul, cu plata taxei legale; duplicate pot fi cerute numai dacă se face dovada unui anunț public de pierdere a certificatului inițial și a achitării taxei legale de eliberare a certificatului.

CAP. IV

Înregistrarea internațională a mărcilor

ART. 24

Depunerea cererii de înregistrare internațională a unei mărci

- (1) Cererea de înregistrare internațională a unei mărci, întocmită, după caz, conform art. 3 din Aranjamentul de la Madrid sau conform art. 3 din Protocolul referitor la aranjament, dar și potrivit prevederilor regulamentului comun, se depune la Biroul Internațional al OMPI, prin intermediul OSIM. Cererea semnată de solicitant și OSIM, ca oficiu de origine, se transmite la OMPI.
- (2) Odată cu cererea de înregistrare internațională a mărcii se depune și dovada achitării taxei pentru transmitere la OMPI.
- (3) Aceleași cerințe se aplică și pentru transmiterea desemnării ulterioare a unei mărci internaționale OSIM.
- (4) Taxele internaționale datorate, după caz, în baza art. 8.2 din Aranjamentul de la Madrid sau art. 8.2 din Protocolul referitor la aranjament, se plătesc de solicitant direct la Biroul Internațional al OMPI.

ART. 25

Efectele înregistrării internaționale în România

- (1) Mărcile care fac obiectul unei cereri de înregistrare internațională și a căror protecție este solicitată prin desemnarea României sunt supuse examinării de fond prin analizarea motivelor de refuz prevăzute de lege; comunicarea rezoluției dată ca urmare a examinării se va transmite la OMPI, conform regulamentului comun.
- (2) Notificările emise de OSIM și orice alte comunicări adresate solicitantului în cadrul procedurii de înregistrare a mărcilor internaționale a căror protecție este solicitată prin desemnarea României se transmit în conformitate cu prevederile regulamentului comun.
- (3) Înregistrarea internațională, la OMPI, a unei mărci a cărei protecție se extinde și pe teritoriul României, conform art. 3 ter din Aranjamentul de la Madrid sau conform art. 3 ter din Protocolul referitor la aranjament, produce aceleași efecte ca marca înregistrată pe cale națională.
- (4) Înregistrarea internațională a unei mărci a cărei protecție își produce efectele pe teritoriul României este înscrisă în Registrul mărcilor.

CAP. V

Marca Uniunii Europene

ART. 26

Conversia cererii de marcă sau a mărcii Uniunii Europene

O cerere de marcă a Uniunii Europene sau o marcă a Uniunii Europene înregistrată poate fi transformată în cerere de marcă națională conform art. 139 – 141 din Regulamentul privind marca Uniunii Europene.

ART. 27

Examinarea cererilor de mărci naționale rezultate în urma conversiei

(1) OSIM primește cererile de conversie/transformare a cererilor de mărci / mărcilor Uniunii Europene și le introduce în baza de date națională cu data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene.

(2) În cazul în care solicitantul cererii de conversie este cetățean al unui stat membru UE sau al Spațiului Economic European, OSIM notifică necesitatea achitării taxelor de depunere și publicare, precum și a desemnării unui mandatar în situațiile în care aceasta este obligatorie, acordând un termen de 2 luni care curge de la data notificării.

(3) Publicarea cererii de marcă în urma conversiei / transformării unei cereri sau mărci a Uniunii europene se face în condițiile prevăzute la art. 15, cu mențiunea că cererea rezultă din conversia unei cereri sau mărci a Uniunii Europene, la data prezentării de către solicitant a dovezii de achitare a taxei legale; în caz contrar, cererea va fi respinsă.

(4) Cererile prevăzute la alin. (1) sunt supuse examinării de fond.

CAP. VI

Modificări

ART. 28

Modificarea cererii de înregistrare a mărcii

(1) O solicitare pentru modificarea unei cereri de înregistrare a unei mărci, făcută în condițiile art. 30 din lege, trebuie să conțină următoarele elemente:

- a) numărul cererii de înregistrare a mărcii;
- b) numele sau denumirea și adresa ori sediul solicitantului;
- c) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului, dacă este cazul;
- d) indicarea elementului din cerere care trebuie modificat, precum și elementul care trebuie să figureze ca urmare a modificării cererii;
- e) dacă modificarea vizează reprezentarea mărcii, o reproducere a mărcii modificată.

(2) Solicitarea de modificare a unei cereri de înregistrare a unei mărci va fi luată în considerare numai după achitarea taxei legale; în caz contrar, solicitarea de modificare a cererii nu produce efecte.

(3) OSIM poate acorda un termen de 30 de zile pentru remedierea iregularităților privind solicitarea de modificare a cererii; în cazul în care aceste iregularități nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM va respinge solicitarea de modificare a cererii de înregistrare a mărcii.

(4) Dacă solicitantul dorește modificarea aceluiași element care este conținut în mai multe cereri de înregistrare care îi aparțin, este suficientă prezentarea unei singure solicitări de modificare; modificarea este supusă plății taxei prevăzute de lege pentru fiecare dintre cererile de înregistrare pentru care se solicită efectuarea modificării.

(5) Solicitarea privind modificarea numelui sau adresei solicitantului/mandatarului desemnat de solicitant nu este supusă niciunei taxe în situația în care aceasta intervine independent de voința solicitantului/mandatarului.

(6) Dacă cererea de înregistrare a mărcii conține erori materiale imputabile solicitantului, rectificarea va fi efectuată la cererea acestuia și va fi publicată în BOPI numai după prezentarea dovezii de achitare a taxei legale.

ART. 29

Modificări privind marca înregistrată

(1) O cerere de modificare a înregistrării unei mărci, făcută în condițiile art. 37 din lege, va conține următoarele elemente:

- a) numărul de înregistrare a mărcii;
- b) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului mărcii;
- c) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului, dacă este cazul;
- d) indicarea elementului din reprezentarea mărcii a cărui modificare este solicitată, în sensul art. 37 alin. (1) din lege;
- e) o reprezentare a mărcii modificate, în conformitate cu cerințele art. 9
- f) dacă modificarea vizează limitarea listei de produse sau servicii, indicarea clară și precisă a produselor sau serviciilor rezultate în urma limitării.

(2) Cererea de modificare a înregistrării mărcii este considerată a fi depusă numai după ce plata taxei legale a fost achitată de titularul mărcii; în caz contrar, cererea este considerată ca o simplă corespondență și nu produce efecte.

(3) OSIM poate acorda un termen de 30 de zile pentru remedierea iregularităților privind cererea de modificare a înregistrării mărcii; în cazul în care aceste iregularități nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM va respinge cererea de modificare.

(4) Când modificarea se referă la același element conținut în mai multe mărci înregistrate care aparțin aceluiași titular, este suficientă prezentarea unei singure cereri de modificare. Taxa legală va fi achitată pentru fiecare marcă înregistrată cu privire la care se solicită efectuarea modificării.

(5) Modificările acceptate cu privire la marca înregistrată se înscriu în Registrul mărcilor, iar marca este publicată în BOPI astfel cum a fost modificată.

(6) Dacă înregistrarea mărcii sau înregistrarea publicată comportă o eroare imputabilă OSIM, rectificarea va fi efectuată din oficiu ori la solicitarea titularului. Cererea de rectificare prezentată de titular nu va fi supusă niciunei taxe. Rectificările efectuate se publică în BOPI.

(7) Dacă înregistrarea mărcii sau înregistrarea publicată comportă o eroare imputabilă titularului, rectificarea va fi efectuată la solicitarea titularului și va fi publicată în BOPI numai după prezentarea dovezii de achitare a taxei legale.

ART. 30

Modificarea numelui/denumirii sau adresei/sediului titularului mărcii sau mandatarului

(1) O cerere de modificare a numelui/denumirii sau adresei/sediului titularului unei mărci înregistrate va conține următoarele elemente:

- a) numărul de înregistrare a mărcii;
- b) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului, astfel cum sunt înscrise în Registrul mărcilor;
- c) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului modificate, la solicitarea acestuia;
- d) dacă titularul care nu avea un mandatar și-a desemnat un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului.

(2) În cazul în care în cerere de modificare se menționează că titularul a desemnat un mandatar, odată cu cererea de modificare trebuie să fie depusă procura de reprezentare și taxa legală aferentă.

(3) O singură cerere poate fi prezentată pentru modificarea numelui/denumirii sau adresei/sediului titularului pentru două ori mai multe mărci înregistrate, cu condiția ca toate mărcile să aparțină aceluiași titular.

(4) OSIM poate acorda un termen de 30 de zile pentru remedierea unor iregularități din cererea de modificare a numelui/denumirii sau adresei/sediului titularului; în cazul în care aceste iregularități nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM va respinge cererea de modificare.

(5) Dispozițiile alin. (1)-(4) sunt aplicabile și cu privire la modificarea numelui/denumirii sau adresei/sediului mandatarului desemnat de titular.

(6) Când OSIM este înștiințat cu privire la modificarea denumirii adresei intervenită independent de voința titularului mărcii ori a mandatarului, pentru înscrierea modificării nu se datorează taxe.

(7) Pentru corectitudinea elementelor indicate potrivit alin. (1), răspunderea aparține persoanei care formulează cererea de modificare.

(8) Dispozițiile alin. (1)-(7) sunt aplicabile și în cazul în care modificările privind numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului sau mandatarului intervin asupra cererilor de înregistrare a mărcilor, până la încheierea procedurii legale de înregistrare.

ART. 31

Reînnoirea înregistrării mărcii

(1) Cererea de reînnoire a înregistrării unei mărci, formulată de titularul mărcii sau de către orice altă persoană autorizată în acest sens prin lege sau în baza unui contract, se depune la OSIM

într-un termen de 6 luni anterior datei de expirare a protecției mărcii și conține următoarele elemente:

- a) solicitarea expresă de reînnoire a înregistrării mărcii;
- b) numele sau denumirea și adresa sau sediul titularului;
- c) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului, dacă este cazul;
- d) data depozitului reglementar al cererii de înregistrare a mărcii;
- e) numărul de înregistrare al mărcii în registrul mărcilor;
- f) mențiunea că reînnoirea este cerută pentru toate produsele și serviciile la care se referă marca înregistrată sau, după caz, indicarea claselor ori produselor și serviciilor vizate de reînnoire;
- g) semnătura titularului sau a mandatarului, după caz;
- h) dovada plății taxei legale, pentru reînnoirea înregistrării mărcii, inclusiv taxa de eliberare a certificatului de reînnoire.

(2) Cererea de reînnoire poate fi depusă și taxa legală poate fi achitată și în termen de 6 luni de la expirarea duratei de protecție, cu majorarea prevăzută de lege.

(3) Dacă cererea de reînnoire nu conține unul dintre elementele prevăzute la alin. (1), OSIM notifică solicitantului iregularitățile constatate, acordând un termen de 30 de zile pentru remedierea acestora.

(4) În cazul în care unul dintre elementele prevăzute la alin. (1) lit. b) sau c) nu corespunde cu datele înscrise în Registrul mărcilor la momentul depunerii cererii de reînnoire, dispozițiile art. 30 se aplică în mod corespunzător.

(5) În situația în care cererea de reînnoire îndeplinește condițiile legale, OSIM eliberează certificatul de reînnoire și îl comunică titularului mărcii, numai dacă se face dovada achitării taxei de eliberare a certificatului. Reînnoirea se înscrie în registru și se publică în BOPI.

(6) Dacă remediile notificate nu sunt efectuate în termenul acordat, cererea de reînnoire a înregistrării mărcii se respinge, printr-o decizie motivată care se comunică titularului și care poate fi contestată în termenul și cu procedura prevăzute la art. 97 alin. (1) din lege.

CAP. VII

Transmiterea drepturilor asupra mărcilor: cesiuni, licențe și alte drepturi

ART. 32

Cererea de înscriere a cesiunii unei mărci

(1) Cererea de înscriere a cesiunii va fi depusă la OSIM de către titular sau persoana care a devenit noul titular al mărcii înregistrate.

(2) Cererea de înscriere a cesiunii unei mărci va conține următoarele elemente:

- a) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului;
- b) numele sau denumirea și adresa ori sediul noului titular;
- c) dacă titularul are un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;
- d) dacă noul titular are un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;

e) când noul titular este cetățean străin, denumirea statului al cărui cetățean este, denumirea statului în care noul titular își are domiciliul/sediul sau în care noul titular are o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;

f) când noul titular este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum și denumirea statului a cărui legislație a servit drept cadru pentru constituirea persoanei juridice;

g) numărul de înregistrare al mărcii înregistrate;

h) lista cuprinzând produsele și serviciile la care se referă cesiunea mărcii, dacă cesiunea nu privește toate produsele și serviciile pentru care marca a fost înregistrată;

i) documentele care fac dovada cesiunii mărcii, conform art. 33 alin. (1).

(3) Odată cu depunerea cererii de înscriere a cesiunii se depune și dovada achitării taxei legale; în caz contrar, cererea nu produce efecte.

(4) În cazul în care unul dintre elementele prevăzute la alin. (2) lit. a) sau c) nu corespunde cu datele înscrise în Registrul Mărcilor la momentul depunerii cererii de înscriere a cesiunii, dispozițiile art. 30 se aplică în mod corespunzător.

(5) O singură cerere de înscriere a cesiunii unei mărci este suficientă în cazul cesiunii a două sau mai multe mărci, cu condiția ca pentru toate aceste mărci să existe un singur titular, iar cesiunea să se efectueze către un unic titular.

(6) Dispozițiile alin. (1) – (5) se aplică în mod corespunzător și în cazul cererilor de înscriere a transiterii de drepturi care rezultă dintr-o fuziune, pe cale succesorală, în baza unei hotărâri judecătorești sau prin orice altă modalitate prevăzută de lege pentru transferul dreptului de proprietate.

ART. 33

Documente doveditoare privind schimbarea titularului mărcii

(1) Când schimbarea titularului rezultă dintr-un contract de cesiune, cererea de înscriere a cesiunii unei mărci va fi însoțită de unul dintre următoarele documente:

a) o copie conformă cu originalul a contractului de cesiune;

b) un extras din contractul care dovedește cesiunea mărcii, în copie conform cu originalul.

(2) Când schimbarea titularului rezultă dintr-o fuziune, cererea de înscriere va fi însoțită de actul de fuziune, în copie conform cu originalul.

(3) Când schimbarea titularului rezultă din alte motive decât un contract de cesiune sau fuziune, cum ar fi schimbare pe cale succesorală, prin executarea silită a debitorului ori în baza unei hotărâri judecătorești sau altă modalitate prevăzută de lege pentru transferul dreptului de proprietate, cererea de înscriere a schimbării titularului va indica în mod expres, suplimentar cerințelor prevăzute la art. 32 alin. (2), motivul schimbării titularului și va fi însoțită de documentul justificativ, în copie conform cu originalul.

ART. 34

Înscrierea în registru a transiterilor de drepturi care au ca efect schimbarea titularului mărcii

(1) Când OSIM constată că au fost depuse toate documentele prevăzute de art. 32 sau 33, după caz, și s-a făcut dovada achitării taxei legale, înscrie transmiterea de drepturi în Registrul mărcilor și o publică în BOPI, în termen de 30 de zile de la primirea cererii.

(2) Dacă, în termenul prevăzut la alin. (1), OSIM constată că cererea nu este însoțită de toate documentele prevăzute la art. 32 sau 33, acordă un termen de 2 luni pentru depunerea acestora. În cazul în care documentele nu sunt depuse în termenul acordat, OSIM decide respingerea cererii privind înscrierea transmițerii de drepturi.

(3) În cazul transmițerii de drepturi care nu se referă la totalitatea produselor și serviciilor pentru care a fost înregistrată marca, OSIM creează o înregistrare distinctă în registru și constituie un dosar separat pentru noua înregistrare, căreia îi atribuie un nou număr de înregistrare și care conține copia integrală a dosarului mărcii inițiale, cererea privind înscrierea transmițerii parțiale și corespondența aferentă.

ART. 35

Înscrierea licențelor și a altor drepturi

(1) Cererea de înscriere a unei licențe cu privire la o marcă va conține următoarele elemente:

- a) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului;
- b) dacă titularul are un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;
- c) numele sau denumirea și adresa ori sediul beneficiarului licenței;
- d) dacă beneficiarul licenței are un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;
- e) dacă este cazul, denumirea statului al cărui cetățean este beneficiarul licenței, a statului în care acesta își are domiciliul/sediul sau o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;
- f) când titularul sau beneficiarul licenței este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum și statul a cărui legislație a servit drept cadru pentru constituirea persoanei juridice;
- g) numărul înregistrării mărcii care face obiectul înscrierii licenței;
- h) lista cuprinzând produsele și serviciile la care se referă marca ce face obiectul cererii de înscriere a licenței;
- i) mențiunea că licența este exclusivă sau neexclusivă, după caz;
- j) durata pentru care se acordă licența;
- k) teritoriul pentru care se acordă licența;
- l) semnătura titularului sau a mandatarului acestuia.

(2) Când marca face obiectul unei licențe pentru o parte din produsele și serviciile pentru care marca este înregistrată sau când licența este limitată teritorial ori în timp, cererea de înscriere a licenței va indica, după caz:

- a) produsele și serviciile la care se referă licența;
- b) partea din teritoriul României pentru care se acordă licența;
- c) durata pentru care se acordă licența.

(3) Cererea de înscriere a unui drept real sau a unor măsuri de executare silită cu privire la o marcă trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

- a) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului;
- b) dacă titularul are un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;
- c) numele sau denumirea și adresa ori sediul beneficiarului dreptului real sau al măsurii de executare silită;
- d) dacă este cazul, denumirea statului al cărui cetățean este beneficiarul dreptului real sau al măsurii de executare silită, a statului în care acesta își are domiciliul/sediul sau o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;
- e) când titularul sau beneficiarul dreptului real este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum și statul a cărui legislație a servit drept cadru pentru constituirea persoanei juridice;
- f) numărul înregistrării mărcii care face obiectul dreptului real sau al măsurii de executare silită;
- g) lista cuprinzând produsele și serviciile la care se referă marca ce face obiectul cererii de înscriere a dreptului real sau a măsurii de executare silită;
- h) elementele de identificare și semnătura persoanei care formulează cererea.

(4) Cererea de înscriere a mențiunilor prevăzute la art. 51 alin. (3) din lege trebuie să conțină mențiuni cu privire la:

- a) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului;
- b) dacă titularul are un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;
- c) dacă este cazul, denumirea statului al cărui cetățean este beneficiarul dreptului real, a statului în care acesta își are domiciliul/sediul sau o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;
- d) când titularul este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum și statul a cărui legislație a servit drept cadru pentru constituirea persoanei juridice;
- e) numărul înregistrării mărcii cu privire la care se solicită înscrierea mențiunii.
- f) elementele de identificare și semnătura persoanei care formulează cererea.

(5) Odată cu depunerea cererii de înscriere a unei licențe a unui drept real, a unor măsuri de executare silită sau a mențiunilor prevăzute la art. 51 alin. (3) din lege, se depun documentele doveditoare, în copie conform cu originalul, precum și dovada achitării taxei legale.

(6) Cererea de înscriere a unei licențe, se depune la OSIM de către titularul mărcii înregistrate sau beneficiarul licenței și va fi însoțită de un extras din contractul de licență indicând drepturile transmise, în copie conform cu originalul.

(7) Când cerințele prevăzute la alin. (1) - (6) nu sunt îndeplinite, OSIM notifică persoana care a formulat cererea și acordă un termen de 30 de zile pentru remedierea lipsurilor. În cazul în care lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM decide respingerea cererii.

(8) În cazul unei licențe exclusive privind o marcă, aceasta este înscrisă în Registrul mărcilor și publicată în BOPI sub mențiunea "licență exclusivă".

(9) O singură cerere conținând elementele prevăzute la alin. (1), (3) sau (4) poate fi prezentată pentru două sau mai multe mărci cu condiția ca acestea să aibă același titular și, acolo unde este

cazul, același beneficiar al licenței sau al dreptului real, iar numerele tuturor înregistrărilor în discuție să fie indicate în cerere și taxa legală aferentă înscrierii să fie achitată pentru fiecare marcă în parte.

ART. 36

- (1) Dispozițiile art. 32- 35 se aplică prin analogie și în cazul cererii de înregistrare a unei mărci.
- (2) Când o cerere de înregistrare a unei mărci nu are încă număr sau numărul nu este cunoscut de solicitant ori mandatar, cererea de înscriere a modificării trebuie să conțină elemente care să permită identificarea cererii de înregistrare a mărcii.

CAP. VIII

Stingerea drepturilor asupra mărcilor

ART. 37

Stingerea drepturilor

Drepturile asupra unei mărci se sting:

- a) la expirarea duratei de protecție;
- b) prin renunțarea expresă a titularului dreptului;
- c) prin decăderea din drepturi a titularului;
- d) prin anularea înregistrării mărcii.

ART. 38

Expirarea duratei de protecție

- (1) Când înregistrarea unei mărci nu este reînnoită, la împlinirea termenului prevăzut la art. 33 alin. (5) din lege, OSIM înscrie în Registrul mărcilor mențiunea că înregistrarea acestei mărci a expirat la data încheierii ultimei perioade de protecție de 10 ani.
- (2) Informarea prevăzută la art. 33 alin. (7) din lege se poate face printr-o mențiune în registru, cu 6 luni anterior expirării perioadei legale de protecție.

ART. 39

Renunțarea

- (1) Declarația de renunțare la o marcă va conține următoarele elemente:
 - a) numărul înregistrării mărcii;
 - b) numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului;
 - c) dacă un mandatar a fost desemnat, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;
 - d) dacă renunțarea la marcă vizează numai anumite produse și servicii, lista cuprinzând produsele și serviciile pentru care se declară renunțarea.
- (2) Dacă o licență a fost înscrisă, renunțarea va fi înscrisă în Registrul mărcilor numai după un termen de 3 luni de la data la care titularul mărcii a prezentat la OSIM un document din care să rezulte că a informat licențiatul despre intenția sa de renunțare la marcă. Dacă, înainte de

expirarea acestui termen, titularul prezintă la OSIM dovezi privind acordul licențiatului, renunțarea va fi înregistrată de îndată.

(3) Dacă anterior depunerii la OSIM a declarației de renunțare la marcă au fost înscrise în Registrul mărcilor garanții reale sau măsuri de executare silită, renunțarea la marcă poate fi înscrisă numai cu acordul scris al beneficiarului garanției sau după radierea înscrierii măsurii de executare silită.

(4) Dispozițiile alin. (3) sunt aplicabile și în situația în care anterior depunerii la OSIM a declarației de renunțare au fost depuse cereri de înscriere în Registrul mărcilor a unor garanții reale sau a unor măsuri de executare silită cu privire la marca respectivă aflate în curs de soluționare.

(5) În cazul în care nu sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la alin. (1)-(4), OSIM acordă persoanei care solicită înscrierea renunțării la marcă un termen de 3 luni pentru remedierea acestor lipsuri. Dacă lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM decide respingerea înscrierii renunțării la marcă în Registrul mărcilor.

(6) Renunțarea la marcă produce efecte numai de la data înscrierii în Registrul mărcilor. Renunțarea la marcă se publică în BOPI.

ART. 40

Decăderea din drepturi și anularea înregistrării mărcii

(1) O cerere de decădere a titularului din drepturile conferite de marcă sau o cerere de anulare a înregistrării unei mărci, pentru motivele prevăzute la art. 55 sau, după caz, art. 56 din lege, va conține cel puțin următoarele:

a) datele de identificare ale solicitantului cererii de decădere sau ale solicitantului cererii de anulare;

b) numărul de înregistrare al mărcii ce face obiectul cererii de decădere sau cererii în anulare;

c) indicarea produselor și serviciilor pentru care se solicită decăderea sau anularea înregistrării mărcii, în absența căreia se consideră că cererea de decădere sau de anulare vizează toate produsele și serviciile pentru care marca este înregistrată.

d) elemente de identificare privind drepturile anterioare invocate în cererea de anulare

e) cauzele de decădere sau nulitate;

f) motive în susținerea cererii formulate;

g) semnătura

(3) În cazul în care cererea în anulare este întemeiată pe dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. b) din lege, se vor depune precizări asupra dreptului pe care este fondată cererea și, după caz, documentele care dovedesc faptul că persoana care solicită anularea înregistrării unei mărci este titularul dreptului pe care-l invocă.

(4) În cazul în care cererea în anulare este depusă de către un licențiat, aceasta va conține precizări privind dreptul pe care este fondată cererea în anulare și, după caz, va fi însoțită de documente care dovedesc că persoana care solicită anularea înregistrării unei mărci este abilitată să invoce dreptul anterior.

(5) Hotărârea judecătorească rămasă definitivă prin care, după caz, titularul a fost decăzut din drepturile conferite de marcă ori înregistrarea mărcii a fost anulată se va comunica la OSIM de către persoana interesată.

(6) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și în cazul în care titularul unei mărci solicită cesiunea mărcii în locul unei cereri de anulare, potrivit prevederilor art. 42 alin. (1) lit. b) și alin. 3) din lege. La cererea părții interesate, OSIM înscrie în registru cesiunea parțială sau totală rezultată în urma unei hotărâri de admitere a cererii de transfer rămasă definitivă și o publică în BOPI.

CAP. IX

Mărci colective și mărci de certificare

ART. 41

Protecția mărcilor colective

(1) Cererea de înregistrare a unei mărci colective prezentată conform cerințelor prevăzute la art. 8 va fi însoțită de un regulament de utilizare a mărcii.

(2) Regulamentul de utilizare trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

- a) denumirea și sediul asociației sau al persoanei juridice de drept public;
- b) obiectul de activitate al asociației sau al persoanei juridice de drept public
- c) persoanele autorizate să reprezinte asociația sau persoana juridică de drept public;
- d) condițiile de afiliere, în cazul unei asociații;
- e) indicații privind persoanele autorizate să utilizeze marca colectivă și, dacă este cazul, autorizația menționată la alin. (3);
- f) condițiile de utilizare a mărcii colective;
- g) motivele pentru care utilizarea mărcii colective poate fi interzisă de către titular unui membru al asociației, precum și alte sancțiuni ce pot fi aplicate în cazul nerespectării regulamentului;
- h) indicații privind necesitatea acordului tuturor membrilor asociației, în situația în care titularul mărcii colective transmite drepturile cu privire la această marcă.

(3) Regulamentul de utilizare a unei mărci colective constituită din semne sau indicații care pot servi pentru desemnarea, în comerț, a provenienței geografice a produselor sau a serviciilor, autorizează orice persoană ale cărei produse sau servicii provin din zona geografică respectivă să devină membră a asociației care este titulara mărcii, dacă persoana respectivă îndeplinește toate celelalte condiții prevăzute în regulamentul de utilizare al mărcii.

(4) Dacă depozitul unei mărci colective nu îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 8 sau dacă regulamentul de utilizare a mărcii colective nu conține toate elementele prevăzute la alin. (2), OSIM poate acorda solicitantului un termen de 30 de zile pentru completarea lipsurilor. În cazul în care lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM va decide respingerea cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, nerecunoașterea priorității invocate.

(5) Titularul unei mărci colective poate cere în justiție, în numele persoanelor abilitate să utilizeze marca, repararea prejudiciului suferit de acestea, ca urmare a folosirii neautorizate a mărcii de către terți.

ART. 42

Protecția mărcilor de certificare

(1) Cererea de înregistrare a unei mărci de certificare întocmită conform cerințelor prevăzute la art. 8 va fi însoțită de:

- a) un regulament de utilizare a mărcii;
- b) autorizația sau alt document din care să rezulte exercitarea legală a unor activități de certificare și control al calității produselor și serviciilor.

(2) Dacă solicitantul este o persoană juridică străină, acesta va prezenta în locul documentelor prevăzute la alin. (1) lit. b) dovada înregistrării sau depunerii spre înregistrare a mărcii de certificare în țara de origine.

(3) Regulamentul de utilizare a mărcii va conține elementele prevăzute la art. 69 alin. (2) din lege.

(4) Autorizarea dată de titular pentru utilizarea mărcii de certificare se va face cu plata, de către persoana care a primit această autorizare, a unei remunerații adecvate ce va fi stabilită prin regulamentul de utilizare a mărcii.

(5) Titularul unei mărci de certificare poate cere în justiție, în numele persoanelor abilitate să utilizeze marca, repararea prejudiciului suferit de acestea, ca urmare a folosirii neautorizate a mărcii de către terți.

(6) Utilizarea mărcii de certificare este interzisă pentru produsele sau serviciile titularului mărcii ori care aparțin unei întreprinderi a cărei activitate este strâns legată în plan economic de cea a titularului.

CAP. X

Indicații geografice

ART. 43

Protecția indicațiilor geografice

(1) O indicație geografică va fi protejată, potrivit art. 83 din lege, numai dacă există o legătură strânsă între produsele la care se referă indicația geografică și locul de origine al acestora în ceea ce privește calitatea, reputația ori alte caracteristici ale produselor. O indicație geografică nu poate fi protejată pentru simplul fapt că produsul la care se referă indicația geografică este originar dintr-o anumită regiune.

(2) În cazul indicațiilor geografice omonime pentru vinuri, fiecare indicație va fi însoțită de mențiunea denumirii asociației de producători a vinurilor respective. Protecția va fi acordată fiecărei indicații geografice, cu condiția ca indicația geografică în cauză să fie folosită în mod tradițional și constant pentru a descrie și prezenta un vin produs în zona geografică la care se referă.

(3) În sensul art. 87 lit. b) din lege, este generic și nu poate fi protejat ca indicație geografică numele unui produs care, deși se referă la locul sau regiunea în care acesta a fost inițial fabricat, produs ori comercializat, a devenit nume comun pentru un anumit tip de produse.

(4) O indicație geografică înregistrată nu va putea fi considerată că a devenit generică și nici nu se va putea considera că a intrat în domeniul public.

ART. 44

Cererea de înregistrare a unei indicații geografice

(1) Cererea de înregistrare a unei indicații geografice va conține:

- a) solicitarea expresă cu privire la înregistrarea unei indicații geografice și la acordarea dreptului de utilizare a acesteia;
- b) denumirea și sediul asociației de producători care solicită înregistrarea indicațiilor geografice;
- c) lista cuprinzând persoanele autorizate să utilizeze indicația geografică;
- d) indicația geografică ce face obiectul cererii;
- e) tipul de produse la care se referă indicația geografică, precum și indicarea locului de fabricație și a limitelor ariei geografice de producție;
- f) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului autorizat, dacă asociația de producători și-a desemnat un mandatar.

(2) Cererea de înregistrare a indicației geografice va fi însoțită de:

- a) un caiet de sarcini conținând elementele prevăzute de alin. (4);
- b) un certificat de conformitate a produselor cu elementele prevăzute în caietul de sarcini, eliberat de autoritatea publică centrală de specialitate;
- c) dovada achitării taxei de înregistrare a indicației geografice;
- d) procura de reprezentare a solicitantului cererii, dacă este cazul.

(3) Dacă solicitantul înregistrării unei indicații geografice este o asociație de producători străină, cererea va fi însoțită de următoarele documente:

- a) documentul justificativ, în copie certificată pentru conformitate, al titlului de protecție obținut în țara de origine;
- b) dovada achitării taxei de înregistrare a indicației geografice;
- c) procura de reprezentare a solicitantului cererii.

(4) Caietul de sarcini anexat la cererea de înregistrare a indicației geografice va conține cel puțin următoarele elemente:

- a) denumirea produsului la care se referă indicația geografică;
- b) descrierea produsului și a principalelor caracteristici ale acestuia;
- c) delimitarea ariei geografice de producție;
- d) elementele care dovedesc că produsul este original din aria geografică de producție;
- e) descrierea metodei de obținere a produsului;
- f) elementele care justifică legătura produsului cu zona sau cu originea geografică a acestuia;
- g) referințe privind procedurile de control a calității produselor, precum și organul competent să efectueze acest control.

ART. 45

Procedura de înregistrare a unei indicații geografice

(1) În termen de 3 luni de la depunerea la OSIM, cererea de înregistrare a unei indicații geografice este supusă examinării condițiilor prevăzute la art. 84, 86 și 87 din lege și la art. 44 din prezentul regulament.

(2) Dacă cererea îndeplinește condițiile legale, OSIM decide înregistrarea indicației geografice și acordarea dreptului de utilizare a acesteia asociației de producători solicitante. În termen de două luni de la luarea acestei decizii, OSIM publică în BOPI indicația geografică și lista cuprinzând persoanele autorizate să utilizeze indicația geografică.

(3) O opoziție la înregistrarea unei indicații geografice poate fi formulată în termen de două luni de la publicarea cererii, pentru nerespectarea dispozițiilor art. 87 din lege sau dacă o persoană are un interes legitim fondat pe un drept de proprietate industrială anterior protejat, cu care indicația geografică ar intra în conflict.

(4) OSIM notifică o copie a opoziției solicitantului înregistrării indicației geografice pentru ca acesta să își poată prezenta observațiile asupra motivelor opoziției.

(5) Dacă motivele opoziției sunt întemeiate OSIM va respinge cererea de înregistrare a indicației geografice și va publica decizia de respingere în BOPI.

(6) În caz contrar situației prevăzute la alin. (5), OSIM înregistrează indicația geografică în Registrul indicațiilor geografice, o publică în BOPI și eliberează asociației de producători solicitante certificatul de înregistrare a indicației geografice și de acordare a dreptului de utilizare a acesteia; OSIM va publica în BOPI și va menționa în Registrul indicațiilor geografice și organul competent să efectueze controlul produselor, stabilit prin caietul de sarcini al indicațiilor geografice.

ART. 46

Modificarea caietului de sarcini

(1) Persoanele autorizate de OSIM să utilizeze indicația geografică înregistrată pot solicita modificarea caietului de sarcini, când evoluția cunoștințelor științifice și tehnice sau revizuirea delimitării geografice o impune.

(2) Cererea de modificare a caietului de sarcini va fi supusă procedurii prevăzute la art. 44, în afara cazului în care modificările cerute sunt neesențiale.

(3) OSIM va înscrie în Registrul indicațiilor geografice modificările aduse caietului de sarcini și le va publica în BOPI.

ART. 47

Cererea de reînnoire a dreptului de utilizare a indicațiilor geografice

(1) Persoanele autorizate de OSIM să utilizeze indicația geografică pot înainte de expirarea fiecărei perioade de 10 ani să solicite la OSIM reînnoirea dreptului de utilizare.

(2) Cererea de reînnoire va fi însoțită de o confirmare din partea autorității publice centrale de specialitate cu privire la menținerea caracteristicilor produselor, precum și de dovada achitării taxei legale.

(3) În lipsa documentelor prevăzute la alin. (2), OSIM decide respingerea cererii de reînnoire.

ART. 48

Apărarea drepturilor asupra indicațiilor geografice

(1) Deciziile OSIM privind indicațiile geografice se iau de către examinatorul dosarului în cauză.

(2) Dacă o cerere în anularea înregistrării unei indicații geografice a fost prezentată în justiție, hotărârea judecătorească definitivă se comunică la OSIM de persoana interesată; în situația în care înregistrarea indicației geografice a fost anulată, OSIM va publica hotărârea și va radia indicația geografică din Registrul indicațiilor geografice.

(3) Dacă printr-o hotărâre judecătorească definitivă persoanele autorizate de OSIM să utilizeze o indicație geografică au fost decăzute din acest drept, OSIM va publica hotărârea în BOPI și va înscrie decăderea în Registrul indicațiilor geografice.

(4) Orice persoană care dovedește un interes legitim poate solicita în justiție, în temeiul art. 93 alin. (1) din lege, interzicerea folosirii unei indicații geografice de către o persoană neautorizată, chiar dacă pe produs este indicată originea reală a acestuia sau mențiuni precum: gen, tip, imitație și altele asemenea.

(5) Indicațiile geografice pentru vinuri sau produse spirtoase beneficiază de o protecție suplimentară, persoanele autorizate să folosească aceste indicații având dreptul de a interzice actele prevăzute la art. 93 alin. (2) din lege, fără a fi necesar să se dovedească inducerea în eroare a consumatorului sau producerea unor acte de concurență neloială.

CAP. XI

Comisia de contestații

ART. 49

Componenta și competența Comisiei de contestații

(1) În cadrul Direcției juridice OSIM funcționează Comisia de contestații privind mărcile și indicațiile geografice, denumită în continuare Comisia.

(2) Comisia este formată din:

a) președinte, directorul direcției juridice sau șeful serviciului contestații-revocări; în lipsa acestora sau în situații de incompatibilitate calitatea de președinte va fi asigurată de directorul general OSIM;

b) 2 membri, dintre care cel puțin unul este consilier juridic; unul dintre membri este raportorul cazului.

(3) Secretariatul Comisiei este asigurat de o persoană din cadrul serviciului contestații - revocări.

(4) Președintele Comisiei va aproba componența nominală a Comisiei și lista dosarelor pentru ședințele de soluționare a contestațiilor.

(5) Comisia de contestații va fi competentă să soluționeze contestațiile formulate împotriva deciziilor OSIM, prevăzute la art. 97 alin. (1) și (2) din lege.

ART. 50

Procedura de soluționare a contestațiilor

(1) Contestațiile se fac în scris și se depun la Registratura generală a OSIM, prin poștă, fax sau pe cale electronică, în termenul prevăzut la art. 97 alin. (1) sau (2) din lege.

(2) Contestația se redactează în limba română și va conține următoarele elemente:

a) numele, prenumele și domiciliul, reședința persoanei fizice sau, după caz, denumirea și sediul persoanei juridice care a formulat contestația;

b) numele, prenumele și sediul reprezentantului desemnat, cu respectarea cerințelor prevăzute la alin. (9), după caz;

c) obiectul contestației;

d) motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază contestația;

e) semnătura persoanei care a formulat contestația.

f) dovada achitării taxei legale de examinare a contestației.

(3) Contestația va fi însoțită de dovezi, sub formă de înscrisuri, în susținerea acesteia, precum și, dacă este cazul, de procură sau delegația de reprezentare.

(4) Contestația și dovezile se vor depune în atâtea copii câte părți sunt. Copiile vor fi certificate conform cu originalul de partea care le depune.

(5) Dacă înscrisurile sunt redactate într-o limbă străină, se vor depune traduceri ale acestora în limba română, certificate de partea care le depune. Înscrisurile care nu sunt traduse în limba română nu sunt luate în considerare la soluționarea contestației.

(6) În cazul în care taxa legală pentru examinarea contestației nu a fost achitată înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 97 alin. (1) și (2) din lege, contestația se consideră ca nefiind depusă. Taxa legală pentru examinarea contestației achitată după expirarea acestui termen se returnează, pe baza cererii părții interesate depusă la OSIM după rămânerea definitivă a hotărârii.

(7) Procedura se desfășoară cu citarea părților. Părțile în cadrul procedurii de contestație se numesc contestator și intimat.

(8) Contestația poate fi depusă și susținută în fața Comisiei în nume propriu sau printr-un reprezentant, în condițiile prevăzute la alin. (9).

(9) În fața Comisiei părțile persoane fizice se pot prezenta personal sau pot fi reprezentate de un mandatar ori de un avocat. Părțile persoane juridice se prezintă prin reprezentant legal, consilier juridic, avocat sau mandatar.

ART. 51

Pregătirea ședinței de contestații

- 1) Pregătirea ședinței de contestații va fi asigurată de secretarul Comisiei, care va ține evidența contestațiilor, înregistrate în ordine cronologică, într-un registru cu această destinație.
- 2) În termen de 10 zile de la înregistrarea contestației la OSIM secretarul Comisiei verifică dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la art. 50 alin. (2) – (4) din prezentul regulament și înaintează dosarul prezidentului comisiei pentru a fi repartizat unui raportor.
- 3) În cazul în care contestația nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 50 alin. (2) – (4), contestatorul este notificat cu privire la deficiențele constatate și i se acordă un termen de 30 de zile în vederea remedierii acestora.
- 4) În cazul în care, în termenul prevăzut la alin. (3), contestatorul nu depune dovada achitării taxei prevăzute de lege pentru examinarea unei contestații sau se constată lipsa motivelor pe care se întemeiază contestația, contestația este considerată ca nefiind depusă și Comisia decide, fără citarea părților, respingerea acesteia printr-o hotărâre motivată, care se comunică contestatorului în termen de cel mult 15 zile de la pronunțare.
- 5) Împotriva hotărârii menționate la alin. (4) contestatorul poate formula la OSIM cerere de reexaminare în termen de 15 zile de la comunicare, care se soluționează, în termen de 30 de zile de la primirea acesteia la OSIM, fără citarea contestatorului, de către o comisie din care nu pot face parte membrii comisiei care a pronunțat hotărârea ce face obiectul cererii de reexaminare.
- 6) Comisia care soluționează cererea de reexaminare pronunță o Hotărâre de admitere sau de respingere a cererii, motivată corespunzător, care se comunică contestatorului și care poate fi contestată în termenul și cu procedura prevăzute la art. 99 alin. (1) din lege. În cazul admiterii cererii de reexaminare, contestația se transmite Comisiei inițial investite pentru continuarea procedurii.
- 7) În cazul în care contestația nu a fost respinsă pentru lipsa taxei legale sau a motivelor pe care se întemeiază și există intimat în cauză, aceasta se comunică intimatului, care primește un termen de 30 de zile de la comunicare în vederea formulării întâmpinării. Întâmpinarea depusă de intimat se transmite contestatorului, care are posibilitatea de a depune ”Răspuns la întâmpinare”, în termen de 10 zile de la comunicare. În lipsa întâmpinării sau a răspunsului la întâmpinare, contestația se soluționează pe baza actelor de la dosar.

ART. 52

Stabilirea termenelor de soluționare a contestației

- (1) Președintele comisiei stabilește prin rezoluție termenele de soluționare a contestațiilor și dispune cu privire la citarea părților.
- (2) În situația în care una dintre părți are sediul / domiciliul în străinătate și nu are mandatar desemnat, în condițiile art. 15 alin. 2 din lege, se acordă un termen de 30 de zile în vederea desemnării unui mandatar.
- (3) Primul termen de soluționare a contestației se stabilește după cum urmează:

- a) Pentru dosarele în care procedura se defășoară fără intimat , după ce a fost încheiată verificarea prevăzută la art. 51 alin. (2) și s-a constatat că nu există motive de respingere a contestației conform art. 51 alin. (4);
 - b) Pentru dosarele în care procedura se defășoară cu intimat, după depunerea întâmpinării, dacă a fost depusă întâmpinare, sau la expirarea termenului pentru depunerea acesteia, dacă nu a fost depusă întâmpinare.
- (4) Dacă hotărârea de respingere pronunțată în temeiul art. 51 alin. (4) este desființată printr-o hotărâre rămasă definitivă, dispozițiile prevăzute la alin. (3) lit. a) și b) se aplică în mod corespunzător.
- (5) Secretarul Comisiei întocmește listele de ședință, conținând dosarele programate spre soluționare și le transmite președintelui comisiei în vederea aprobării; listele de ședință aprobate se afișează pe site-ul OSIM cu cel puțin o zi înainte de data stabilită pentru desfășurarea ședinței și la sediul OSIM, cu o oră înainte de începerea ședinței.

ART. 53

Citarea părților

- (1) Citarea părților se face printr-o comunicare scrisă, care poate fi transmisă prin orice mijloace de comunicare ce asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia, dacă partea a indicat datele corespunzătoare în acest scop, și care va conține următoarele elemente:
- a) locul unde urmează să se desfășoare judecarea contestației;
 - b) data emiterii citației;
 - c) numărul dosarului;
 - d) anul, luna, ziua și ora înfățișării;
 - e) numele și prenumele sau denumirea, după caz, ale/a părții citate, precum și locul unde se citează;
 - f) calitatea celui citat;
 - g) numele și prenumele sau denumirea, după caz, ale/a părții potrivnice și obiectul cererii;
 - h) semnătura secretarului comisiei.
- (2) Procedura de citare se consideră legal îndeplinită dacă partea a primit citația conținând elementele prevăzute la alin. (1) cu cel puțin 5 zile înainte termenului stabilit pentru soluționarea contestației.
- (3) Comisia va verifica efectuarea procedurilor de citare la fiecare termen și, când este cazul, va lua măsuri de refacere a acestor proceduri.
- (4) Dacă partea citată nu se prezintă la termenul fixat și procedura de citare este legal îndeplinită, procedura în fața Comisiei se poate desfășura în lipsa părții.
- (5) Partea care a fost prezentă la un termen, personal sau printr-un reprezentant legal ori convențional, nu va mai fi citată pe parcursul soluționării contestației, considerându-se că ea cunoaște termenele ulterioare.
- (6) Dispozițiile alin. 5 nu sunt aplicabile atunci când:

a) se reia judecarea contestației după ce aceasta a fost suspendată

b) contestația este repusă pe rol, potrivit art. 55 alin. (3);

c) contestația se rejudecă în urma unei hotărâri definitive a instanței de judecată.

(7) Prezența părții la termenul de soluționare a contestației acoperă neregularitățile referitoare la procedura de citare.

(8) Cu cel puțin 5 zile înainte de primul termen stabilit pentru soluționarea contestației, la dosarul cauzei va fi atașat punctul de vedere al unui examinator din cadrul Serviciului mărci și indicații geografice cu privire la motivele invocate prin contestația formulată.

(9) Dosarele cererilor de înregistrare a mărcilor sau a indicațiilor geografice vor fi puse la dispoziția Comisiei de către Serviciul mărci și indicații geografice, la solicitarea acesteia.

ART. 54

Ședințele și dezbaterile

(1) Ședința este publică. Comisia poate dispune ședință secretă dacă dezbaterile publice ar aduce o vătămare uneia dintre părți sau ordinii publice.

(2) Președintele Comisiei deschide, suspendă și ridică ședința.

(3) La termenul fixat, dacă părțile sunt prezente sau dacă se constată că procedura a fost legal îndeplinită, președintele Comisiei deschide dezbaterile, dând mai întâi cuvântul părții care a introdus contestația și apoi intimatului, dacă procedura se desfășoară cu un intimat în cauză.

(4) Președintele este în drept să pună întrebări părților care să ducă la lămurirea celor arătate prin contestație sau întâmpinare și va putea pune în dezbateri orice împrejurări pentru soluționarea cauzei, chiar dacă acestea nu sunt cuprinse în contestație.

(5) Membrii Comisiei pot pune întrebări părților numai prin mijlocirea președintelui, care poate încuviința ca aceștia să pună întrebări direct.

(6) Susținerile prezentate de părți în ședință vor fi consemnate de secretarul Comisiei în condica de ședințe.

(7) La cererea temeinic justificată a părților sau când din dezbateri rezultă necesitatea producerii de noi dovezi, Comisia poate acorda un nou termen, părțile prezente luând cunoștință de noul termen.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (7), Comisia va dispune amânarea soluționării contestației, printr-o încheiere de ședință semnată de președinte și secretar.

ART. 55

Hotărârile Comisiei

(1) După încheierea dezbaterilor, Comisia deliberază în secret asupra hotărârii pe care urmează să o pronunțe. Fiecare dintre membrii comisiei are îndatorirea să își exprime opinia, începând cu raportorul. Președintele ascultă părerile membrilor Comisiei și se pronunță cel din urmă.

(2) În cazuri deosebite, în funcție de complexitatea cauzei, când comisia nu ia hotărârea de îndată, pronunțarea acesteia poate fi amânată pentru un termen care nu poate depăși 15 zile și

care poate fi prelungit de maximum 2 ori, cu câte o perioadă de cel mult 7 zile. Dacă pronunțarea a fost amânată, hotărârea nu poate fi pronunțată mai înainte de data fixată în acest scop.

(3) În situația în care Comisia constată că sunt necesare noi lămuriri sau acte în dosarul cauzei, poate repune cauza pe rol, fixând o nouă ședință cu citarea părților.

(4) Hotărârea Comisiei va fi luată numai pe baza faptelor și dovezilor prezentate de părți în dosarul cauzei și în ședința de contestație. Hotărârea se va pronunța în ședință publică.

(5) După luarea hotărârii, soluția se consemnează în condica de ședințe și se afișează pe pagina de internet a OSIM, iar raportorul va redacta proiectul de hotărâre.

(6) Hotărârea Comisiei trebuie să cuprindă:

- a) numele și prenumele/denumirea și domiciliul/sediul persoanei care a formulat contestația;
- b) numele sau denumirea persoanei care a reprezentat partea în condițiile art. 50 alin. (9);
- c) numărul dosarului de contestație;
- d) componența Comisiei care a luat hotărârea;
- e) obiectul contestației, susținerile părților și indicarea dovezilor prezentate de acestea în susținerea contestației;
- f) motivele de fapt și temeiurile de drept care stau la baza hotărârii;
- g) dispozitivul;
- h) calea de atac, termenul în care aceasta se poate exercita și instanța la care se introduce acțiunea;
- i) mențiunea că pronunțarea s-a făcut în ședință publică, precum și semnăturile președintelui și ale membrilor Comisiei. În cazul în care unul dintre membrii Comisiei este împiedicat să semneze hotărârea, aceasta va fi semnată de președintele Comisiei, cu arătarea motivelor care au împiedicat semnarea.

(7) Hotărârile Comisiei se iau cu majoritate de voturi.

(8) Hotărârile se întocmesc într-un singur exemplar original, care se depune la dosarul de hotărâri al Comisiei și se păstrează la secretariatul Comisiei.

(9) Hotărârile se comunică părților de către secretarul Comisiei, în copie certificată pentru conformitate cu originalul. Un exemplar, în copie certificate, se atașează la dosarul cauzei.

(10) În soluționarea contestației, Comisia va putea lua una dintre următoarele hotărâri:

- a) admiterea contestației, în tot sau în parte, dispunând desființarea sau modificarea deciziei contestate în tot sau în parte, după caz;
- b) respingerea contestației și menținere a deciziei contestate.
- c) ia act de renunțarea la judecarea contestației
- d) ia act de tranzacția încheiată între părți
- e) constată perimarea contestației, în cazul în care aceasta a rămas în nelucrare din motive imputabile contestatorului, timp de 6 luni. Termenul de perimare curge de la ultimul act de procedură îndeplinit în cauză, de către parte sau de către comisie.

(11) Soluționarea contestației poate fi suspendată în următoarele cazuri:

- a) la cererea comună a părților, pentru o perioadă care nu poate depăși 3 luni;

b) când soluționarea contestației depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;

c) în alte cazuri prevăzute de lege.

(12) Toate cheltuielile ocazionate de soluționarea contestației vor fi suportate de partea care a angajat cheltuielile respective.

(13) Prevederile art. 51-55 referitoare la procedura de soluționare a contestațiilor se completează, în mod corespunzător, cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

ART. 56

Evidența contestațiilor

(1) Procedura de soluționare a contestațiilor depuse la Comisie se evidențiază în următoarele documente: Registrul de contestații în formă electronică, Condica de ședințe și Registrul de hotărâri ale Comisiei.

(2) Registrul de contestații în care se înregistrează contestațiile conține următoarele elemente:

a) data la care s-a depus contestația și numărul sub care a fost înregistrată;

b) numele, prenumele sau denumirea contestatorului, precum și ale reprezentantului acestuia potrivit art. 50 alin. (9), după caz;

c) obiectul contestației;

d) termenul fixat pentru soluționarea contestației;

e) hotărârea pronunțată de Comisie cu privire la contestația formulată;

f) numărul documentului de evidență fiscală (chitanță, ordin de plată etc.) cu care s-a achitat taxa legală pentru examinarea contestației;

g) numărul hotărârii Comisiei, precum și numărul și data la care a fost comunicată hotărârea.

(3) În condica de ședințe se consemnează discuțiile din ședință și dacă este cazul, soluțiile date de Comisie cu privire la aspectele care au făcut obiectul dezbaterilor în timpul ședinței.

(4) Registrul de hotărâri ale Comisiei cuprinde:

a) numărul hotărârii;

b) data la care s-a pronunțat hotărârea;

c) numărul dosarului de contestație;

d) numele și prenumele sau denumirea contestatorului, precum și ale reprezentantului acestuia potrivit art. 50 alin. (9), după caz;

e) hotărârea Comisiei.

(5) Evidența contestațiilor se ține anual, numerotarea acestora începându-se în fiecare an de la numărul de ordine 1.

CAP. XII

Formulare și registre

ART. 57

Formularele OSIM

(1) În procedurile în fața OSIM vor fi utilizate formulare pentru:

- a) cereri de înregistrare a unei mărci;
- b) observații la înregistrarea unei mărci
- c) opoziția la înregistrarea unei mărci;
- d) modificarea unei cereri sau a înregistrării unei mărci;
- e) modificarea numelui sau adresei titularului ori mandatarului;
- f) cererea pentru înscrierea cesiunii unei mărci;
- g) cererea pentru înscrierea unei licențe
- h) cererea pentru înscrierea schimbării titularului ca urmare a unei trasnmiteri de drepturi rezultată dintr-o fuziune, succesiune, hotărâre judecătorească sau orice altă modalitate prevăzută de lege pentru transferul dreptului de proprietate.;
- i) cererea pentru înscrierea constituirii unui drept real sau instituirii unei măsuri de executare silită;
- j) cererea de radiere sau modificare a înscrierii licențelor ori a altor drepturi;
- k) declarația de renunțare la o marcă sau de retragere a unei cereri de marcă;
- l) cererea de reînnoire a înregistrării unei mărci;
- m) cererea de înregistrare a unei indicații geografice;
- n) cererea de reînnoire a dreptului de utilizare a unei indicații geografice;
- o) opoziția la înregistrarea unei indicații geografice;
- p) procura de reprezentare.

(2) OSIM furnizează gratuit formularele prevăzute la alin. (1).

ART. 58

Registrul mărcilor

(1) Registrul mărcilor va conține următoarele elemente:

- a) numele sau denumirea și domiciliul sau sediul solicitantului, cât și statul pe teritoriul căruia acesta își are domiciliul sau o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;
- b) data depunerii la OSIM a cererii de înregistrare a mărcii;
- c) data și numărul de depozit atribuit cererii de înregistrare a mărcii;
- d) data publicării cererii de înregistrare a mărcii;
- e) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului;
- f) reproducerea mărcii;
- g) lista de produse și servicii pentru care a fost înregistrată marca;
- h) indicații referitoare la invocarea unei priorități;

i) declarația solicitantului cu privire la renunțarea de a invoca un drept exclusiv asupra unui element al mărcii;

j) mențiuni exprese dacă marca este colectivă sau de certificare, precum și regulamentul de utilizare al mărcii;

k) data încheierii procedurii de înregistrare a mărcii și numărul atribuit mărcii înregistrate.

(2) Elementele prevăzute la alin. (1) lit. a), c), f), g), h), i), j) și k) se regăsesc în mod obligatoriu și în certificatul de înregistrare al mărcii.

(3) Sunt, de asemenea, înscrise în Registrul mărcilor:

a) modificarea cu privire la numele sau denumirea și adresa ori sediul titularului sau cu privire la denumirea statului în care acesta își are domiciliul/sediul ori o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;

b) modificarea privind numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului;

c) în cazul desemnării unui nou mandatar, numele sau denumirea și adresa sau sediul acestuia;

d) orice modificare sau rectificare cu privire la o marcă ori la lista cuprinzând produse și servicii;

e) modificări privind regulamentul de utilizare al mărcii colective sau de certificare;

f) înscrierea oricărei transmiteri de drepturi cu privire la o marcă sau înscrierea constituirii unui drept real ori a instituirii unei măsuri de executare silită;

g) înscrierea mențiunii că titularul mărcii se află în insolvență

h) reînnoirea înregistrării mărcii;

i) mențiuni referitoare la stingerea drepturilor asupra mărcii;

j) declarația de retragere a cererii de înregistrare a mărcii sau de renunțare la marcă;

k) mențiuni privind anularea înregistrării unei mărci sau decăderea titularului din drepturile conferite de marcă, în urma unei hotărâri definitive, precum și mențiunea de radiere a mărcii;

l) radierea mandatarului.

(4) Directorul general al OSIM poate decide înscrierea și a altor mențiuni în Registrul mărcilor.

ART. 59

Registrul indicațiilor geografice

(1) Registrul indicațiilor geografice va conține următoarele elemente:

a) denumirea și sediul asociației de producători, solicitantă a înregistrării indicației geografice;

b) data depunerii la OSIM a cererii de înregistrare a indicației geografice;

c) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului;

d) indicația geografică solicitată a fi înregistrată;

e) lista persoanelor autorizate de OSIM să utilizeze indicația geografică;

f) tipul de produse la care se referă indicația geografică;

g) mențiuni privind caietul de sarcini;

h) numărul și data certificatului de conformitate, eliberat de autoritatea publică centrală de specialitate;

i) indicații privind titlul de protecție acordat în țara de origine;

- j) data și numărul de înregistrare a indicației geografice;
 - k) lista indicațiilor geografice protejate în baza convențiilor internaționale.
- (2) În Registrul indicațiilor geografice sunt, de asemenea, înscrise:
- a) modificări privind denumirea sau sediul asociației de producători;
 - b) modificări cu privire la lista cuprinzând persoanele autorizate de OSIM să folosească indicația geografică;
 - c) modificări aduse caietului de sarcini;
 - d) reînnoirea dreptului de utilizare a indicației geografice;
 - e) mențiuni privind decizia de anulare a înregistrării indicației geografice și radierea indicației geografice;
 - f) mențiuni privind decizia de decădere din drepturi a persoanelor autorizate să utilizeze indicația geografică;
 - g) modificări privind numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului;
 - h) mențiuni privind desemnarea unui nou mandatar, dacă este cazul.
- (3) Directorul general al OSIM poate decide înscrierea și a altor mențiuni în Registrul indicațiilor geografice.

Art. 60

Modalități de comunicare

- (1) În cazul în care solicitantul sau titularul are un mandatar desemnat potrivit art. 4, notificările și alte comunicări emise de OSIM și adresate mandatarului respectiv au același efect ca în cazul în care ar fi adresate persoanei reprezentate.
- (2) În cazul în care există mai mulți solicitanți ai unei cereri de înregistrare sau mai mulți titulari ai unei mărci înregistrate, notificările și alte comunicări emise de OSIM adresate și transmise solicitantului / titularului desemnat pentru corespondență cu OSIM conform art. 5 alin. (1) se consideră transmise și celorlalți solicitanți / titulari.
- (3) În cazul în care o parte a indicat mai multe persoane în procura de reprezentare, comunicarea se efectuează în conformitate cu art. 4 alin. (10). În cazul în care mai multe părți la o procedură au desemnat un mandatar comun, este suficientă comunicarea adresată mandatarului comun, într-un singur exemplar.
- (4) Orice comunicare adresată OSIM de către mandatarul desemnat conform art. 4 sau de către reprezentantul stabilit conform art. 5 are același efect ca și când ar proveni de la persoana reprezentată.
- (5) În cazul în care solicitantul, titularul, persoana interesată sau mandatarul, după caz, indică detalii de contact pentru comunicarea prin mijloace electronice, această modalitate de comunicare va fi utilizată cu prioritate de OSIM pentru transmiterea notificărilor sau a altor comunicări. În acest caz, în lipsa unei confirmări exprese din partea destinatarului, data primirii corespondenței de către acesta se consideră a fi prima zi lucrătoare următoare datei transmiterii prin mijloace electronice a corespondenței de către OSIM.

Art. 61

Date cu caracter personal

(1) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege și de prezentul regulament OSIM solicită și prelucrează date cu caracter personal.

(2) În sensul prezentului regulament, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 119 din 4 mai 2016.

ART. 62

Dispoziții finale și tranzitorii

În aplicarea legii și a prezentului regulament, directorul general al OSIM poate emite norme, ordine și instrucțiuni.
